

EU VOI FI CU TINE CUM AM FOST CU MOISE

Astăzi, Billy Paul împlinește douăzeci și cinci de ani.

Îmi aduc aminte că mergeam la școală cu un vecin pe nume Frankie Weber. Când el a împlinit douăzeci și cinci de ani, eu aveam vreo douăzeci și unu de ani, și mă gândeam: „Vai, Frankie mai are puțin și moare! A îmbătrânit. Ce voi face eu când voi avea vârsta lui?” Și iată că acum fiul meu împlinește douăzeci și cinci de ani.

Aceasta arată că timpul trece și nu așteaptă pe nimeni. Deci trebuie să lucrăm cât timp este ziuă, căci va veni vremea când nimeni nu va mai putea să lucreze.

Întotdeauna mi-a plăcut: „Psalmul vieții”, al lui Longfellow, în care spune: „Vom porni, lăsând în spate Urma pe nisipul vremii.” Și noi trebuie să lăsăm urme pe nisipul vremii, cât se mai poate.

Haideți deci, să nu mai pierdem nici o zi, ci să folosim fiecare clipă cum se poate mai bine, spre slava Domnului.

Domnul ne dă vedenii și noi toți de aici suntem siguri că ele sunt adevărate. Acum două săptămâni, pe când eram în Kentucky, am avut o vedenie ciudată, așa că le-am spus celor care erau cu mine: „Fără îndoială că urmează să se întâmple ceva.”

Pe la ora trei dimineața,
am văzut în cameră, înaintea mea, un om negru. Nu era ca dragii noștri frați și surori de culoare, ci arăta altfel. Trupul lui era ca de fier încrețit, și venea spre mine ca să mă apuce cu mâinile lui mari. Singura mea armă de apărare era un cuțitaș mic, care nu-mi era de nici un folos. Nu puteam să mă apăr de el. Atunci a venit Domnul și m-a ajutat să scap de acel om hidos din fer. Am văzut cum ridicase mâna asupra mea și cum i se încrețea pielea ca de fier. Cred că nici un glonte nu ar fi putut să pătrundă prin carapacea de fier ce îl acoperea ca pe o broască țestoasă.

El venea după mine,
iar eu cred că știu cine era și ce reprezintă acea arătare.

Marțea trecută, pe la
ora trei dimineața, s-a întâmplat altceva. Eram acasă. În fața mea a apărut o Ființă dumnezeiască ce spunea niște cuvinte pe care nu le înțelegeam. Timpul despre care vorbea El este aproape. Nu-L auzeam destul de bine, dar știam că este El.

Mi-a zis: „Vor mai
trece încă șapte zile, apoi vei sta cum a stat Moise”, sau: „Vei fi cum a fost Moise”, sau altceva în legătură cu Moise. Mai este o zi, căci astăzi este a șasea zi.

Eu nu știu ce
înseamnă aceasta, dar știu că El va împlini ceea ce a spus. Era ceva în legătură cu Moise și El mi-a spus că va trebui să stau cum a stat Moise, sau să fiu cum a fost el. Nu m-am gândit prea mult la aceasta. Le-am spus și alor mei că am văzut această Ființă dumnezeiască, ce vorbea totuși, ca un om.

Apoi, am observat că
seara trecută, Domnul m-a călăuzit să vorbesc despre Moise, iar în dimineața

aceasta, vom vorbi tot despre el și despre bărbatul care a venit după el, adică Iosua.

Capitolul 1 din cartea lui Iosua a fost întotdeauna foarte semnificativ. Niciodată nu am vorbit despre el, dar voi încerca s-o fac în dimineața aceasta.

Acum vreo doi ani, pe când mă aflam în camera mea am văzut o Biblie care a coborât și s-a oprit în fața mea. Apoi, de sus a venit o mână care a dat paginile și a deschis Biblia la Iosua 1, arătându-mi versetul 9.

De atunci am tot așteptat să vină ceasul când voi simți că Domnul vrea să vorbesc despre asta.

Nu uitați adunarea din seara aceasta, dacă nu trebuie să mergeți în altă parte. Dacă este nevoie de voi la o altă biserică, desigur, vă sfătuiesc să mergeți acolo.

Dacă va fi cu voia Domnului, deseară vreau să vorbesc despre: „Cinci dovezi ale Bisericii adevărate” și despre legătura noastră cu această Biserică nou-testamentară. Adunarea va începe pe la ora șapte și jumătate, iar eu voi încerca să fiu la amvon la ora opt. Vom sta până la ora nouă și jumătate, dacă va fi cu voia Domnului.

Imediat după mesajul din această dimineață, ne vom ruga pentru bolnavi și cred că după aceea va fi și un serviciu de botez.

Nădăjduiesc că nu va fi nimeni care să nu înțeleagă ceea ce spun. Este foarte important să lăsați totul de-o parte și să vă gândiți serios la ceea ce auziți, dacă vreți ca Duhul Sfânt să lucreze.

Înainte de a ne apropia de acest Cuvânt minunat, îl rog pe bunul meu prieten și colaborator, dr. Lee Vayle, să se ridice în picioare și să ne conducă în rugăciune.

(Se roagă fratele Lee Vayle.)

Mulțumesc pentru această minunată rugăciune, frate Vayle.

Acum, haideți să deschidem Sfânta Scriptură. Avem atâtea de spus! Totuși, văd că mulți oameni stau în picioare pe lângă pereți, sau pe hol, iar dacă ar fi să spun tot ce am pe inimă, ne-ar apuca zorii zilei de mâine tot aici.

Haideți să deschidem la primul capitol al cărții lui Iosua, de unde vom citi primele nouă versete.

Această predică se înregistrează și va fi trimisă în mai multe părți ale lumii. Nădăjduiesc că în viitor, voi reuși să vin la adunările voastre din toată lumea, și atunci veți ști deja cum a lucrat Domnul Dumnezeu, veți ști adevărul, pentru că Isus a spus că: „*Adevărul vă va face slobozi.*” (Ioan 8.32).

Să citim din **Iosua**

1.1-9:

**„După moartea lui Moise, robul Domnului,
Domnul a zis lui Iosua, fiul lui Nun, slujitorul lui Moise:**

**„Robul Meu a murit: acum scoală-te, treci
Iordanul acesta tu și poporul acesta, și intrați în țara pe care o dau
copiilor
lui Israel.**

**Orice loc pe care-l va călca talpa piciorului vostru,
vi-l dau, cum am spus lui Moise.**

**Ținutul vostru se va întinde de la pustie și Liban, până
la râul cel mare, râul Eufrat, toată țara Hetiților și până la marea cea
mare,
spre apusul soarelui.**

**Nimeni nu va putea să stea împotriva ta, cât vei trăi. Eu
voi fi cu tine, cum am fost cu Moise; nu te voi lăsa, nici nu te voi părăsi.**

**Întărește-te și îmbărbătează-te, căci tu vei da în
stăpânire poporului acestuia țara pe care am jurat părinților lor că le-o
voi
da.**

**Întărește-te numai și îmbărbătează-te, lucrând cu credincioșie
după toată legea pe care ți-a dat-o robul Meu Moise; nu te abate de la ea
nici**

la dreapta, nici la stânga, ca să izbutești în tot ce vei face.

Cartea aceasta a legii să nu se depărteze de gura ta; cugetă asupra ei zi și noapte căutând să faci tot ce este scris în ea; căci atunci vei izbândi în toate lucrurile tale, și atunci vei lucra cu înțelepciune.

Nu ți-am dat Eu oare porunca aceasta: „Întărește-te și îmbărbătează-te”? Nu te înspăimânta și nu te îngrozi, căci Domnul, Dumnezeul tău, este cu tine în tot ce vei face.”

Pe la mijlocul versetului 5 scrie: „*Eu voi fi cu tine, cum am fost cu Moise.*”

Aceasta este tema la care aș dori să vă rețin atenția în minutele următoare.

Seara trecută am călătorit împreună cu copiii lui Israel din Egipt până la Cades. Ce temă minunată! Ce paralelă frumoasă am trasat între biserica firească și biserica duhovnicească!

Acum priviți. Așa cum a lucrat Dumnezeu cu Israelul după trup, în aceste zile din urmă El cheamă dintre neamuri un popor care să-l poarte Numele. Cum a lucrat cu Israelul în chip firesc, lucrează acum cu acest popor în chip duhovnicesc. Paralela este perfectă.

Tot ce a făcut

Dumnezeu pentru ei și tot ce au făcut ei, ne slujește nouă ca pildă.

După cum vedem,

Cuvântul S-a împlinit întocmai. Cunosând biruința, unii dintre ei se bucurau, strigau, dansau și Îl lăudau pe Domnul.

La fel a făcut și

biserica din zilele noastre, apoi a așteptat timp de patruzeci de ani, începutul unei alte lucrări.

Dumnezeu l-a ales pe

marele Său slujitor, Moise, încă de la naștere. Viața lui a fost o viață grea. Firea pământească dorește să trăiască în felul ei, dar Duhul lui Dumnezeu îl călăuzește pe om pe o altă cale.

Aparent, hotărârea pe

care a luat-o Moise a fost ceva nebunesc. Pe când era cu un picior pe tron, urmând să stăpânească lumea întreagă, el a ales să devină un rătăcitor disprețuit de toți. În aparență, alegerea lui a fost o prostie! Dar, prin aceasta ne-a dat o lecție foarte importantă, care arată clar că oamenii care vor să-L urmeze pe Domnul sunt nebuni în ochii lumii, pentru că ei sunt din altă Împărăție și sunt călăuziți de Duhul Sfânt pe o altă cale decât ceilalți.

Domnul să ne ajute pe

toți să urmăm călăuzirea Duhului și să așteptăm împlinirea făgăduințelor Lui, fără să ne intereseze ce spune lumea.

Exact asta a făcut

Moise. Faraon citea aceeași Scriptură pe care o citea și el, numai că o interpreta diferit. Moise avea înaintea același popor pe care îl avea și Faraon

numai că Faraon vedea în ei niște sclavi pricepuți în modelarea cărămizilor din noroi, pe când Moise vedea în ei niște oameni chemați și aleși.

Așa vreau să văd și eu Biserica Dumnezeului celui viu, nu ca pe o adunătură de fanatici, respingători, ci ca pe aleșii lui Dumnezeu, astfel ca să-mi pot da viața pentru ea și pentru această cauză, așa cum a făcut și Moise.

Noi știm că Moise a fost chemat să facă o slujbă, dar a greșit pentru că a încercat să facă așa cum a crezut el că ar fi mai bine.

De aici tragem o altă învățătură, și anume că nu ne mai putem lua după ce credem noi, sau după ce cred alții că ar fi mai bine, ci trebuie să ne luăm după ceea ce a spus Domnul că este bine. De aceea, calea cea mai bună este să urmezi Cuvântul lui Dumnezeu, să faci ce spune El.

Alegând calea greșită, Moise a fugit în pustie, departe de fața lui Faraon și s-a căsătorit cu Sefora, fiica lui Ietro. S-a stabilit acolo, liniștit și fără necazuri, și a început să crească oi. A primit un fiu, pe Gherșom, dar într-o zi, Dumnezeu a auzit strigătele poporului Său și Și-a adus aminte că făcuse legământ cu ei. Și nu numai atât! El Și-a adus aminte și că avea un slujitor pe care îl chemase, îl alesese și cu care făcuse legământ. Dumnezeu nu-Și schimbă niciodată legămintele, nici voia, și nimic din ceea ce a spus. El Își ține întotdeauna făgăduințele făcute.

Cu toate că Moise fugise de El și făcuse ceea ce este rău, Dumnezeu Și-a respectat legământul făcut cu el. Când Dumnezeu cheamă un om pentru o lucrare, acesta trebuie s-o facă.

Odată, cineva m-a

întrebat: „Acum trebuie să stăruim după daruri pentru noua noastră slujbă?”
Erau niște frați metodiști care tocmai primiseră Duhul Sfânt.

„Nu!” le-am răspuns

eu. „Să nu faceți aceasta, căci dacă procedați în felul acesta, nu veți mai putea fi folosiți de Dumnezeu. Tot ce trebuie să faceți voi este să mergeți înainte, să fiți creștini adevărați, căci dacă Dumnezeu v-a chemat, vă va duce exact unde vă este locul.”

De obicei, un om care

stăruiește să primească ceva, și Dumnezeu îl ascultă, ajunge mai mult sau mai puțin, o „nulitate cu ifose”. Un om chemat de Dumnezeu, de obicei vrea să fugă de El, încearcă să fugă de chemare, așa cum a făcut Moise, Pavel și alții.

Dar vedem că în ciuda

greșelilor pe care le-a făcut Moise, Dumnezeu avea încă mâinile peste el și l-a chemat să facă lucrarea pe care o hotărâse. Ce mângâiere trebuie să fi simțit Iosua când l-a auzit pe Dumnezeu spunând: *„Eu voi fi cu tine, cum am fost cu Moise!”*

Dacă eu încerc și dau

greș, Dumnezeu nu mă părăsește. Nu am prea multă încredere în oamenii care se tem să facă ceva și îi prefer pe cei care încearcă și greșesc. Da, eu îi prefer pe aceștia, în locul celor care sunt prea leneși ca să încerce să facă ceva.

Cineva mi-a povestit

că odată, fabrica de făină „Ballard & Ballard” a angajat un om și acesta urma să semneze contractul. Văzând că nu are la el gumă de șters, domnul Ballard l-a întrebat:

„De ce nu ți-ai luat
o radieră?”

„Pentru că eu nu
greșesc niciodată,” a răspuns omul.

„Atunci nu pot să te
angajez,” a răspuns patronul. „Dacă nu greșești, înseamnă că nu faci nimic.”

Acesta este adevărul.

Dumnezeu nu te trage
la răspundere pentru greșeli, ci pentru voința ta păcătoasă, pentru că ai
păcătuit cu voia după ce ai primit cunoștința adevărului (Evrei 6). Un om care
vrea să facă ceva, bâjbâie, cade și face greșeli, dar dacă Dumnezeu locuiește
în inima lui și El l-a chemat cu adevărat, atunci se va ridica iarăși.

De mai mulți ani vin
la biserica aceasta un bărbat și soția lui. Poate că sunt aici și în dimineața
aceasta. Ei cântau o cântare care mă înfiora întotdeauna când o auzeam:

Iartă-mă, Doamne, și
mai încearcă-mă o dată.

Voi fi al Tău dacă Tu
vei fi al meu.

Dacă voi cădea sau
dacă voi greși,

Ajută-mă să mă ridic
și să încerc iar.

Iartă-mă, și mai
încearcă-mă o dată.

Îmi palce cântarea
aceasta. Orice ostaș bun este în pericol de a fi răsturnat, dar dacă rămâne un
ostaș, dacă are o cauză pentru care vrea să lupte, se va ridica și va încerca
din nou. Da, orice bun ostaș al Crucii va face același lucru.

După ce Moise a
plecat dincolo, în fruntea oștirii lui Israel a trecut Iosua. Văzând că
Dumnezeu a rămas lângă Moise chiar și după ce acesta a greșit, Iosua a ridicat
steagul cu curaj.

Indiferent ce a făcut
Moise, Dumnezeu a respectat slujba lui. El era prooroc, era deasupra tuturor
proorocilor; era mai mult decât orice alt prooroc pe care-l aveau. Astfel,
atunci când propria lui soră a râs de el pentru că își luase de nevastă o
etiopiană, El a chemat-o și i-a zis: „*Cum
de nu v-ați temut să vorbiți împotriva
robului Meu, împotriva lui Moise? Când va fi printre voi un prooroc, Eu, Domnul
Mă voi descoperi lui într-o vedenie sau îi vorbi într-un vis, dar nu tot așa
este cu robul Meu, Moise; căci el vede chipul Domnului și îi vorbesc gură către
gură.*” (Numeri 12.6-8).

După cum vedeți, nu
este bine să jignești un om al lui Dumnezeu, deoarece prin asta Îl jignești
chiar pe Dumnezeu.

El îl trimisese pe

Moise să facă o lucrare, iar greșelile lui nu aveau nici o importanță, pentru că Dumnezeu Se uita la inima Lui.

Odată, Moise s-a

plâns că avea prea multe de făcut, așa că Dumnezeu a luat Duhul Său și L-a împărțit la șaptezeci de oameni. Duhul Sfânt a rămas același, ca la început.

Dacă ei erau mai

mulți, aceasta nu însemna că au primit mai mult Duh Sfânt ca și Moise.

Dumnezeu poate să-Și

reverse tot Duhul peste un singur om, dacă vrea, sau poate să-L împartă la mii de oameni.

Odată, El Și-a

revărsat tot Duhul peste un Om pe Nume Isus, iar acum L-a împărțit peste tot, prin toate bisericile Lui. Dumnezeu nu-Și schimbă niciodată felul de lucrare.

Iosua a fost chemat

să ducă lupta mai departe. Noi știm că din tot acel neam de oameni, numai doi au intrat în țara făgăduită: Iosua și Caleb. Unul, ca să conducă oștirea, iar al celălalt ca să ia locul lui Moise. Nu exista nici o slujbă neînsemnată.

Cred că dacă Dumnezeu

ar chema astăzi un predicator să facă o lucrare în locurile pe unde a umblat Isus, acest predicator ar fi foarte fericit. Dar nu orice om chemat de Dumnezeu este trimis în același loc.

„Eu voi fi cu voi și în voi, până la sfârșit...” a spus Isus. (Matei

28.20).

Fiecare predicator

este chemat să stea pe locul pe care a stat Isus. *„Cine crede în Mine, va face și el lucrările pe care le fac Eu.”*

(Ioan 14.12).

Fiecare predicator

care este chemat de Dumnezeu este trimis să calce pe urmele lui Isus și să facă lucrările pe care le-a făcut El. Aceasta este aproape o poruncă.

Cum credeți voi că

s-a simțit Iosua în dimineața aceea când i-a vorbit Dumnezeu? El i-a zis: *„Nimeni nu va putea să stea împotriva ta, cât*

vei trăi. Eu voi fi cu tine, cum am fost cu Moise; nu te voi lăsa nici nu te voi părăsi. Eu îți voi nimici dușmanii și îți voi face cale liberă printre ei.

Întărește-te numai și îmbărbătează-te. Nu te înspăimânta și nu te îngrozi, căci Eu voi fi cu tine în tot ce vei face.”

Ce încurajare pentru

acest tânăr pe care Domnul tocmai îl chemase în slujbă!

Aici sunt o mulțime

de simboluri despre care am putea să discutăm, dar vom trece pe lângă unele dintre ele.

De exemplu, cum am

spus aseară, Moise a fost biserica, teologia care i-a dus pe israeliți pe Muntele Sinai. Dar nu i-a fost îngăduit să-i ducă în țara făgăduită pentru că dăduse greș.

Biserica organizată,
denominațiunile, au dat greș, de aceea nu pot să ducă Biserica în Țara
făgăduită. Pentru aceasta, Dumnezeu, cu puterea Lui cea mare, va ridica un alt
grup de oameni care nu vor aparține de nici o organizație.

Fiecare denominațiune
a modelat Cuvântul după propria teologie, după propriul fel de a gândi, dar
Dumnezeu Se va folosi de Duhul Sfânt ca să ridice un Iosua care să ducă
Biserica în țara făgăduită, fără nici o legătură denominațională.

Moise, prin care s-a
dat Legea, a căzut, dar Iosua cel chemat prin har, a dus Biserica mai departe.

Știind ce lucrare are
de făcut, știind că Dumnezeu îl chemase pentru o slujbă desăvârșită, Iosua a
umblat cu sfințenie înaintea lui Dumnezeu. El a chemat poporul și le-a vorbit
despre lucrarea la care îl chemase Domnul.

Observați ce condiții
i-a pus poporul:

*„Te vom asculta cum l-am ascultat pe Moise, numai să vedem că Puterea
care a fost cu el va fi și cu tine. Întărește-te și îmbărbătează-te!”*
(Iosua 1.16-18).

Aceasta ar trebui să
fie și astăzi o condiție pusă de orice om născut din nou. Dacă ni se cere să
mergem după cineva, atunci să vedem semnele, însoțindu-l! Isus a spus:

„Cine crede în Mine, va face și el lucrările pe care le fac Eu...”

(Ioan 14.12).

V-am rugat mai înainte, să vă deschideți inimile și să priviți aceste lucruri cu ochii duhovnicești. Dacă veți face aceasta, am credința că veți înțelege tot ce vă voi spune. În dimineața aceasta, sunt aici oameni de la foarte multe organizații religioase – de la catolici până la protestanți.

Desigur, cei care au Duhul Sfânt, vor înțelege.

Așadar, poporul i-a zis lui Iosua: „Dacă Dumnezeu va fi cu tine așa cum a fost cu Moise, vom ști că vom fi călăuziți mai departe de același Duh.”

Cei care vor să facă parte din Biserică, ar trebui să caute un loc unde se descoperă puterea aceluiasi Dumnezeu care L-a înviat pe Isus din morți.

În zilele din urmă, acest Duh îi va duce pe ai Săi în Țara făgăduită, în plinătatea binecuvântărilor lui Dumnezeu.

„Făgăduința aceasta, este pentru voi și pentru copiii voștri....”
(Fapte 2.39).

Israel era în căutarea pământului făgăduit, știind că acesta exista fiindcă cineva fusese acolo.

La fel este și cu Biserica. Noi știm sigur că undeva există o Țară, știm că există o Putere, pentru că au mai fost și alții acolo. Țara aceasta este dincolo de Râu și noi ne îndreptăm spre ea.

Iosua știa că țara era acolo, de aceea s-a dus prin ea și s-a întors apoi ca martor.

Predicatorii chemați de Dumnezeu nu au nevoie de studii teologice. Ei au nevoie să meargă în Țara făgăduită și să se întoarcă aducând cu ei dovada iubirii și a puterii lui Isus Hristos. În felul acesta ar trebui să convingă ei adunarea că există o Țară dincolo de râu.

Aseară am spus cum ajungem la Iordan. Acest lucru ne desparte, ne scoate dintre ceilalți oameni. Odată ajunși în partea cealaltă, ne dăm seama că s-a întâmplat ceva cu noi.

Iosua știa că porunca pe care o primise era deosebit de importantă, dar pentru că știa clar ce avea de făcut, și pentru că știa că Dumnezeu era de partea lui, nu avea de ce să se teamă. Din moment ce știa calea pe care trebuia s-o urmeze, putea să meargă înainte plin de curaj. Poate că a mai întâlnit și obstacole de care s-a împiedicat și a căzut, dar cu toate acestea era pe Calea cea bună.

Tot așa, dacă Biserica Dumnezeului celui viu se află pe calea cea bună, poate să meargă înainte fără frică, plină de credință și de curaj.

Domnul a zis: „*Eu voi fi cu tine, cum am fost cu Moise. Nu te voi lăsa, nici nu te voi părăsi.*”

El nu l-a lăsat

niciodată pe Moise, și nici nu l-a părăsit vreodată. El nu l-a părăsit pe Iosua și nu ne va părăsi nici pe noi, ci ne va călăuzi întotdeauna.

Iosua avea sarcina de

a-i duce pe copiii lui Israel în Țara făgăduită, de a le întemeia împărăția și de a împărți moștenirea pentru fiecare seminție. El știa că slujba aceasta cerea mult mai multă răspundere decât slujba lui Moise. Da, Iosua avea de făcut cu mult mai mult decât avusese Moise.

El trebuia să-i

conducă de-a lungul graniței. Trebuia să-i stăpânească și să-i mențină liniștiți cât timp dura călătoria.

La fel este și astăzi

cu acest grup de pentecostali care au gustat din religia organizată. Ei sunt foarte greu de ținut în frâu.

Mai demult, când a

început această lucrare, ei îmi spuneau: „Frate Branham, hai să întemeiem împreună o organizație și îți vom ridica o statuie!” Eu nu aștept însă ca cineva să-mi ridice statui, ci aștept venirea Domnului.

Ei au format un mic

cult numit „Ploaia târzie” și s-au întins până în Canada și în California, dar apoi s-au destrămat. Sigur că asemenea mișcări nu pot ajunge prea departe.

Ce s-a întâmplat? Ei

au procedat așa cum s-au priceput. Au ieșit din aceste organizații, dar amprenta lor le-a rămas întipărită în concepții. Au întemeiat o organizație pentru că trebuie neapărat să vadă că au făcut ei înșiși ceva.

Frate, Biserica

adevărată a Dumnezeului celui viu, nu are forme exterioare și nici dogme. Ea este condusă de puterea lui Dumnezeu care locuiește în inima fiecărui mădular al acestei biserici. Lăsați-i în pace pe acești frați! Nu vă certați cu ei. Noi suntem mai puternici decât ei, de aceea, nu are rost să vă certați. Lăsați-i în pace.

Aș vrea să observați

ce lucru minunat s-a întâmplat acolo. În călătoria lor, copiii lui Israel s-au întâlnit cu Esau, cu Moab și cu toți ceilalți despre care am vorbit aseară. Mulți dintre acești oameni erau de fapt credincioși rătăciți; erau chiar la limită.

Trebuie să mă opresc

o clipă aici. Mulți oameni spun că țara făgăduită era un simbol pentru Împărăția de o mie de ani, dar nu este adevărat. În țara făgăduită au existat războaie și omoruri, ceea ce nu va exista în Împărăția de o mie de ani.

Țara făgăduită este

simbolul câmpului de luptă pe care Duhul Sfânt se luptă pentru ai Săi.

Călătoria

israeliților s-a desfășurat în trei etape. Ei au plecat din Egipt, ceea ce reprezenta neprihănirea prin credința în Cuvânt. S-au despărțit de egipteni și au ieșit din mijlocul lor. Au trecut Marea Roșie, iar aceasta i-a înghițit pe cei care-i urmăreau. Aici este un simbol pentru sfințirea prin sânge, care înghite orice gând rău al omului. Aceasta a fost a doua etapă a călătoriei.

Dar a treia etapă a

fost atunci când au trecut Iordanul și au intrat în țara făgăduită, acolo unde se afla moștenirea lor. Moștenirea lor nu se afla în Egipt, chiar dacă Dumnezeu îi binecuvântase și acolo.

Voi, luteranii care credeți în neprihănirea prin credință, dacă sunteți chemați de Dumnezeu ar trebui să știți că moștenirea voastră nu se oprește aici.

Metodiști, nazarineni, „Sfinți Pelerini”, penticostali și toți cei care credeți în sfințire, în stăpânirea răului din voi și a rădăcinilor lui, ar trebui să știți că moștenirea voastră este dincolo de Râu.

Bărbați și femei care simțiți în voi ceva care cheamă, căci un val cheamă un alt val, nu uitați că trebuie să treceți Iordanul și că dincolo de el există o Țară.

El le-a zis: „Veți trece pe lângă frații voștri căzuți. Să nu le spuneți nimic. Am dat lui Esau acest munte și lui Moab această țară. Vreau să nu vă certați cu ei, ci să vă vedeți de drum liniștiți. Nu vă luați după obiceiurile lor.”

Moab avea un prooroc mincinos, un episcop care se numea Balaam. El a venit în mijlocul adunării și a încercat să-i organizeze pentru că, în definitiv, „toți erau frați”. Dar nu erau, sau dacă vreți, erau frați vitregi nu frați buni.

„Nu vă certați cu ei. Vedeți-vă de drum și lăsați-i în pace. Dacă veți avea nevoie de ceva, în timp ce veți trece prin țara lui, să plătiți totul.”
El a fost hotărât dinainte pentru aceasta.

Dacă Dumnezeu ar fi hotărât că Moab se va înfrăți cu Israel, s-ar fi înfrățit. Dacă ar fi fost hotărât mai dinainte ca Esau să se unească cu Israel, s-ar fi unit, dar Dumnezeu a dat lui Israel moștenirea care se afla dincolo de râu.

Atunci cum ați putea să-i faceți să înțeleagă pe toți luteranii, pe toți baptiștii, pe prezbiterieni, pe nazarinieni, pe „Sfinții Pelerini”? Nu-i judecați, pentru că ei doar atâta știu. Asta este tot ce au.

Dar voi, care credeți, care știți, care aveți în voi Ceva, să știți că acel ceva este în căutarea adâncului desăvârșit. Dacă adâncimea inimii voastre este îndestulată, atunci rămâneți acolo unde sunteți. În ce mă privește, eu și casa mea, vom merge mai departe pentru că știu că acolo este mai mult decât a văzut el; pentru că știu că undeva, dincolo de Râu este o Țară. „*Un val cheamă un alt val.*” (Psalmul 42.7).

Eu nu pot să mă mulțumesc cu puțină teologie, cu o biserică bună, cu frați cumsecade sau cu un mic serviciu de vindecare. Nu mă pot mulțumi doar cu atât, pentru că dincolo de toate acestea este Ceva care cheamă.

Lăsați-i în pace!

Vedeți-vă de drum! Nu vă certați cu ei, pentru că noi ne îndreptăm spre o altă Țară. Ei nu au fost hotărâți mai dinainte să meargă cu noi, ceea ce înseamnă că nu au cum să meargă. Pot merge doi oameni împreună fără să se înțeleagă? Cei care Îl iubesc pe Dumnezeu au fost chemați la El.

Dacă oamenii spun:

„Domnul ne-a dat această biserică! Domnul a făcut cutare și cutare lucru.” Este adevărat.

Dumnezeu a zis: „Îi

dau acest munte lui Esau. Nu vă atingeți de el! Pentru voi însă, am altceva. De aceea să treceți dincolo.” Amin.

Aceasta este dorința mea, fraților: să văd că biserica mea trece Dincolo, într-o altă Țară. Dacă în voi este Ceva care cheamă, trebuie să fie și Ceva care să răspundă acelei chemări. Atunci, nu vă ajunge să vă stabiliți undeva, să creșteți oi, sau să vă ocupați cu altfel de afaceri. Pentru voi nu este de ajuns să aderați la o biserică și să vă treceți numele într-un registru, pentru că există Ceva care vă cheamă. Mânați de această chemare, veți trece munții care vă stau în cale până când veți cădea în brațele Domnului, pentru că un val cheamă un alt val.

Iosua știa că înșărcinarea pe care o primise era deosebit de importantă. Ați observat cum și-a amintit el poruncile primite atunci când a ajuns la Iordan?

„Cartea aceasta a legii să nu se depărteze de gura ta.” Cu alte cuvinte: „Iosua, nu te lua după ce îți spun cei din seminția ta, sau după alți oameni învățați, ci rămâi cu acest Cuvânt, fiindcă atunci vei fi biruitor în toate căile tale. Nu te lua după ce fac ei și nu te lăsa atras de organizațiile lor, ci rămâi credincios Cuvântului. Cuvântul acesta să nu se depărteze de gura ta!”

Dați-mi voie să vă citesc încă o dată:

„Întărește-te și îmbărbătează-te, lucrând cu credincioșie după toată legea pe care ți-a dat-o robul Meu Moise, nu te abate de la ea nici la dreapta, nici la stânga.”

Dacă Cuvântul spune să faci un lucru, atunci să-l faci. Nu te lua după ce spune organizația, ci împlinește Cuvântul, căci un astfel de Iosua vrea Dumnezeu. Rămâi credincios Cuvântului și nu te abate de la El nici un pas.

„Nu te abate de la această Carte nici la dreapta, nici la stânga, ca să izbutești...”

Voi credeți că izbutiți atunci când construiți biserici mari și înregistrați încă zece mii de convertiți la denomi-națiunea voastră, dar aceasta nu este izbândă! Astfel de realizări nu vă vor apropia nici un pas de făgăduință, pentru că noi avem nevoie de Dumnezeu, de Duhul Sfânt.

„...ca să izbutești în tot ce vei face.”

„Cartea aceasta a legii să nu se depărteze de gura ta; cugetă asupra ei zi și noapte...”

Atunci când vă hotărâți să faceți ceva, cercetați pentru aceasta Cuvântul lui Dumnezeu? Se află dorința voastră între limitele stabilite de Cuvânt? Propovăduiți voi ceea ce spune Biblia, sau faceți așa cum fac astăzi mult prea mulți oameni, *„învățând ca învățături niște porunci omenești.”* (Matei 15.9).

„Cartea aceasta a legii să nu se depărteze de gura ta...”, adică de ceea ce spui tu.

Nu citiți Biblia pentru ca apoi să vă vedeți mai departe de căile voastre, ci vorbiți despre ea, trăiți-o, propovăduiți-o!

„...cugetă asupra ei zi și noapte, căutând să faci tot ce este scris în ea....”

Vedeți cum trebuie să fie Iosua din zilele noastre? Vedeți cum trebuie să fie Biserica duhovnicească? Exact cum a fost Iosua din biserica firească.

Biserica duhovnicească trebuie să urmeze calea pe care a urmat-o și biserica firească.

Dacă Biblia a spus că nimeni nu poate vedea Împărăția lui Dumnezeu fără a fi născut din nou, atunci Iosua va spune „Amin”. Dacă Biblia spune că *„Isus Hristos este același ieri, azi și în veci.”*, Iosua spune „Amin”.

Biblia spune: *„Rămâneți în cetatea Ierusalimului până veți fi îmbrăcați cu putere de sus. Duhul Sfânt Se va pogorî peste voi, și Îmi veți fi martori în Ierusalim.”* (Luca 24.49; Fapte 1.8).

Dacă Biblia spune așa, Iosua cel duhovnicesc va spune același lucru.

În ziua cincizecimii, Petru a zis: *„Pocăiți-vă și fiecare din voi să fie botezat în Numele Domnului Isus, spre iertarea păcatelor voastre; apoi veți primi darul Sfântului Duh.”* (Fapte 2.38). Iosua cel duhovnicesc nu va schimba nimic, ci va face exact ce a spus Cuvântul.

În Marcu 16 scrie:

„Duceți-vă în toată lumea și propovăduiți Evanghelia la orice făptură.”

Cine va crede și se va boteza, va fi mântuit; dar cine nu va crede, va fi osândit.

Iată semnele care vor însoți pe cei ce vor crede: În Numele Meu vor scoate draci; vor vorbi în limbi noi;

vor lua în mână șerpi; dacă vor bea ceva de moarte, nu-i va vătăma; își vor pune mâinile peste bolnavi și bolnavii se vor însănătoși.” (Marcu 16.15-18).

Iosua va spune același lucru. El va cugeta asupra acestor lucruri zi și noapte, ca să izbândească în toate lucrările lui.

Aș vrea să observați ce s-a întâmplat. La un moment dat, Iosua a fost pus în situația de a dovedi că este Iosua cel adevărat. Israel ar fi trebuit să știe aceasta.

Fără îndoială, teologii aveau păreri diferite de ale lui. Ei spuneau: „Ne vom așeza tabăra aici și vom rămâne până la vară când apele Iordanului se vor retrage.”

Se pare că Dumnezeu pune tot felul de încercări înaintea unui Iosua duhovnicesc. El l-a trimis să treacă Iordanul în luna aprilie, când apele acestuia erau de trei ori sau patru ori mai mari decât de obicei. Dumnezeu îl încerca să vadă dacă era cu adevărat Iosua de care avea nevoie.

Poate că totul va merge prost. Poate că ceilalți vor înflori în tot ceea ce vor face. Poate că

oamenii care au o formă de evlavie, dar Îi tăgăduiesc puterea, vor propăși, iar pe voi vă vor îmbrânci în toate părțile. Dacă însă știți bine pe ce stați, rămâneți acolo. Chiar dacă întreaga lume s-ar întoarce împotriva ta, rămâi credincios Cuvântului și nu te depărta nici măcar un pas de El.

Iordanul era de trei ori sau de patru ori mai mare decât de obicei, amenințător, înspăimântător, noroiuș, dar Iosua a spus: „Domnul a zis că în trei zile vom trece dincolo și așa va fi.”

Poate că teologii spuneau: „O clipă, Iosua. Noi suntem oameni învățați și înțelepți. Mulți dintre noi au fost printre marii învățați ai Egiptului. Noi știm cum se fac aceste lucruri, așa că vom aștepta până se retrag apele și se limpezesc și atunci vom trece. Nu este mai simplu așa?”

„Nu mă interesează părerea voastră. Dumnezeu a spus că în trei zile vom fi dincolo, așa că vom trece acum.”

Observați cum a procedat Iosua? Ce a pus el pe primul plan? Părerea teologilor? Nu. El a pus Cuvântul pe primul plan, așa că a spus:

„Preoții leviți să ia chivotul legământului, iar ceilalți să rămână departe de el. Mergeți în spatele lui. Nu încercați să-l conduceți voi, ci lăsați-l pe El să vă conducă.”

Acesta este necazul astăzi. Noi vrem să mergem înaintea Cuvântului, să-L depășim, să-L croim după propriile noastre păreri.

Dragii mei, astăzi
noi avem nevoie să urmăm Cuvântul, nu să l-o luăm înainte.

Cuvântul le arăta
calea. Când au ajuns la Iordan, apele acestuia s-au despărțit și ei au putut să
treacă. Iosua a avut motive bine întemeiate să lase chivotul în față.

Dumnezeu îi
poruncise: *„Rămâi credincios Cuvântului,
și lasă-L să facă El totul!”*

De aceea s-a bucurat
de izbândă.

Așadar, chivotul
legământului mergea înaintea tuturor, dar cine urma imediat după el? Cei care
cântau din gură și din instrumente. Aleluia!

De asta avem nevoie
și noi astăzi: de oameni care să cânte din gură și din instrumente, să-L laude
și să se bucure. Dar înainte de toate să fie Cuvântul, pentru că atunci este
imposibil să nu câștigăm lupta. Rămâneți credincioși Cuvântului, mergeți în
direcția pe care v-o arată El, iar în ziua necazului, El vă va sprijini.

Țineți minte! Iosua
știa foarte bine ce face când a trecut Iordanul. Înainte de a-l trece, el a
trimis două iscoade să cerceteze țara. Moise a trimis o mulțime de iscoade, dar
aceia s-au întors foarte nelămuriți.

Urmăriți acum noua

lucrare. Iosua nu a procedat ca Moise. El știa că acolo unde există 1500 de părerii, confuzia va fi de 1500 de ori mai mare, așa că a trimis numai doi oameni, cărora le-a zis: „*Duceți-vă să iscodiți țara.*” (Iosua 2.1).

N-aș vrea să pierdeți

ideea pe care o vom sublinia imediat. Cele două iscoade s-au dus să vadă dacă făgăduința era adevărată, dacă țara era așa cum le spusese Domnul, și să cerceteze cum ar putea ajunge acolo.

Numele celor două

iscoade nu ne este dat, dar ei au trecut Iordanul, au ajuns în țară și s-au dus tocmai la Ierihon. Ce s-a întâmplat atunci? S-au întâlnit cu o femeie care avea renume rău, cu o curvă.

Aș vrea să mă

folosesc puțin de o ilustrație. Poate nu a fost așa cum spun eu, dar vreau să vă ajut să înțelegeți.

Noi nu știm despre

Rahav decât că era o curvă. Să zicem că fusese crescută într-o familie săracă, iar cu timpul a dobândit acel renume rău. Era o femeie tânără și frumoasă care umbla pe străzi ca să câștige banii necesari pentru îngrijirea părinților paralizați. Ea nu găsea nimic de lucru și pentru a putea supraviețui era nevoită să-și vândă trupul. Dar în inima ei era conștientă că ceea ce face este greșit. Ceva din lăuntru ei îi spunea că nu este bine.

Într-o zi, ea a aflat

că există un Dumnezeu viu și lucrător, iar inima a început să-i tremure. Întâlnise un mesager care-i spusese tot ce avea să se întâmple. Astfel, a auzit că Iosua făcea aceleași semne pe care le făcuse și Moise. Rahav nu a cerut să vadă acele semne, ci a crezut pur și simplu.

Rahav este o imagine a Bisericii adevărate, care a fost împinsă în curvie. „Astăzi sunt metodist, mâine sunt baptist, iar poimâine sunt prezbiterian.”

Dar într-o zi, în oraș vine un predicator care spune: „Există un Dumnezeu viu, care a trăit ieri, iar astăzi este Același. Puterea Lui a rămas neschimbată. El face aceleași lucrări pe care le făcea și atunci când a fost pe pământ. Trimișii Lui sunt pe drum.”

Rahav, pe care toată lumea o știa de curvă este o imagine a credinciosului adevărat de astăzi. Ea nu a zis: „Am auzit că Iosua poate să facă semne și minuni pentru că e ucenicul lui Moise. Aș vrea să văd aceste semne și apoi voi crede.”

O, nu! Ea a crezut fără a avea nevoie de semne. Ea nu a fost ca Toma.

Moise a înfăptuit tot felul de semne, dar nu acestea i-au dus pe israeliți în țara făgăduită. Nu! Semnele au fost numai dovada că Dumnezeu îl trimisese să facă acea lucrare.

Rahav a crezut fără să vadă nimic. Ea a zis: „*Ne-a apucat groaza de voi și toți locuitorii țării tremură înaintea voastră.*”

Nu este de mirare că Nicodim a spus: „*Învățătorule, știm că ești un învățător venit de la Dumnezeu, căci nimeni nu poate face semnele pe care le faci Tu, dacă nu este Dumnezeu cu el.*” (Ioan 3.2).

Astăzi, întreaga lume știe acest lucru. Billy Graham, proclamă: „Trebuie să ne întoarcem la cincizecime!”

Consiliul Bisericii

strigă: „Trebuie să ne întoarcem la cincizecime; la vorbirea în limbi, la proorocie, la vindecarea divină. Trebuie să-L lăsăm pe Duhul lui Dumnezeu să Își ocupe locul.” Dumnezeu cheamă, însă oamenii se tem de adevărata evlavie și spune: „Ne-a apucat groaza și tremură inima în noi.”

Rahav nu a așteptat

să-l vadă pe Iosua făcând vreo minune ca să poată crede, ci a zis: „Am auzit și cred, iar acum cer îndurare!”

Am putea să vorbim o

seară întreagă despre aceasta. „*Cer îndurare pentru mine și pentru casa mea.*”

Uitați-vă la

temnicerul din Filipi care, văzând ușile temniței deschise, a scos sabia și era să se omoare deoarece credea că cei închiși au fugit (Fapte 16.27), dar Pavel i-a zis: „*Să nu-ți faci nici un rău, căci suntem aici.*”

Atunci temnicerul a

întrebat: „*Ce trebuie să fac ca să fiu mântuit?*”

Pavel și Sila i-au

răspuns: „*Crede în Domnul Isus și vei fi mântuit tu și casa ta.*”

Sigur că da. De ce a zis: „Tu și casa ta”? Pentru că dacă ai suficientă credință să primești mântuirea ta, vei avea credință și pentru mântuirea familiei tale. Desigur.

Uitați-vă la Rahav.

Ea a zis: „Aveți milă și cruțați-mă. Nu vreau să mor împreună cu necredincioșii aceștia. Nu vreau să mor ca un animal, ci doresc să mor în brațele Domnului. Cred în Dumnezeul vostru, pentru că El este Dumnezeul cerului și al pământului. El face minuni pe care le poate vedea oricine. Eu însumi nu le-am văzut, dar totuși cred.” Vedeți?

Ea nu-l întâlnise pe

Iosua, ci doar auzise de el. Nu-l văzuse niciodată pe Dumnezeu și nu văzuse nici vreuna din lucrările Sale, ci doar auzise de ele. Alții le văzuseră, iar ea a crezut numai pentru că auzise de la aceștia de ele. Astfel, Rahav a spus: „Cer îndurare pentru mine, tatăl meu și mama mea, care sunt bătrâni și neputincioși. Am și frați și cred și pentru ei.”

Iscoada,

predicatorul, i-a zis: „Vom veni și vom ocupa țara. Dacă vrei ca cei dragi, să scape, adună-i în casă.” Aleluia!

„Dacă crezi, fă-i să

între în casă, căci nu vom fi răspunzători dacă vreunul din ei va fi găsit afară. Dar, dacă îi vei lua cu tine în casă, vom răspunde pentru viața lor.” Aleluia! La fereastra încăperii unde erau ei adunați, trebuia să atârne o funie roșie.

Fraților, în această

zi ar trebui să-i aducem pe cei dragi ai noștri în Casă, în Casa credinței. Aduceți-i înăuntru pentru că va veni o vreme a necazului. Părinții noștri, frații și surorile noastre nu sunt în siguranță decât în această Casă, pentru

că puterea lui Dumnezeu va scutura iarăși țara. Desigur. Și numai Casa credinței va fi salvată.

Ei au zis: „Noi nu vom fi răspunzători dacă nu-i vei face să intre în casă.” Apoi, ea i-a pus să jure că nu o vor nimici, nici pe ea și nici familia ei. Atunci iscoadele i-au zis: „*Dacă îi vei aduna în casa ta, vor fi în siguranță.*” Și au plecat.

Curva Rahav a devenit o credincioasă. Am citit despre ea nu demult. Din pricina credinței în Dumnezeu, ea a devenit prozelită, adică a primit credința israeliților și s-a căsătorit cu o căpetenie din oastea lui Israel.

Fiți atenți ce a făcut Dumnezeu pentru această femeie. Ea și soțul ei s-au mutat în Betleem și acolo au avut un fiu, pe care l-au numit Boaz. Acesta s-a căsătorit cu Rut, și pe această linie genealogică a venit Iese, din Iese a ieșit David și din David, Isus. Aleluia!

De ce? Pentru că „*credința vine în urma auzirii.*” (Romani 10.17). Aceasta înseamnă să auzi de Dumnezeul cerului și al pământului și să crezi în El. În ce a crezut Rahav? În slujba pe care i-o dăduse Dumnezeu lui Iosua.

Iosua a avut credință în lucrarea la care fusese chemat, iar Moise a avut credință în același lucru.

Pentru Moise, lucrurile n-au mers prea bine. Se pare că el a greșit de multe ori, dar totuși s-a bucurat de biruință, și după ce a murit pe Stâncă, trupul lui a fost luat

de îngeri.

Doamne, ajută-mă și
pe mine să plec în felul acesta! Ajută-mă să-mi fac lucrarea până când voi fi
gata să mor, iar atunci să văd Stânca înaintea mea.

Dumnezeu a sfințit
lucrarea lui Iosua, pentru că el a rămas credincios Cuvântului.

Rahav știa că Iosua
era chemat pentru lucrarea aceasta. Nu pierdeți aceasta. Păstrați aceste
lucruri în inimă. Rahav a recunoscut lucrarea lui Iosua, înainte de-a vedea
vreun semn. Ea știa că el avea Puterea lui Dumnezeu ce urma să cucerească țara,
a cerut îndurare, iar Dumnezeu a ascultat-o.

Desigur, noi știm că
ea a fost cruțată atunci când Iosua a ajuns în țară.

O altă însărcinare
importantă pe care a avut-o Iosua, a fost să împartă țara între frații lui.

Nu uitați că el avea
Cuvântul lui Dumnezeu. „Cartea aceasta a legii să nu se depărteze de gura ta.
Mergi înainte, căci Eu voi fi cu tine, cum am fost cu Moise. Poate că Mă vei
uita, dar Eu nu te voi uita pe tine. Dacă Mă vei uita, Eu te voi aduce înapoi
prin harul Meu. Mergi înainte. Cât timp vei rămâne credincios Cuvântului Meu Eu
voi avea grijă de tine.”

Așadar, Iosua trebuia
să împartă țara între cele douăsprezece seminții. Cum era dacă el ar fi avut

unele preferințe? Dacă ar fi îndrăgit mai mult seminția lui Gad decât casa lui Efraim? Sau dacă i-ar fi plăcut mai mult seminția lui Iosif, decât cea a lui Iuda? Dar nu, el nu a procedat așa, ci a împărțit moștenirea după Cuvântul descoperit prin Duhul. Observați, el a făcut împărțirea prin descoperire și prin deosebirea Duhului lui Dumnezeu.

Numele pe care l-a primit fiecare dintre cei doisprezece patriarhi la naștere, avea o semnificație. Când s-a născut Iacov, unul dintre gemeni, el a primit un nume care însemna „Înlocuitor”, dar după ce a primit putere și s-a luptat cu Îngerul, Dumnezeu i-a schimbat numele din Iacov, în Israel, care înseamnă „Domn, Prinț”.

Numele unui om are legătură cu viața lui. Când pescarul Petru a biruit prin credința în Isus, acesta i-a zis: *„Numele tău este Simon, dar Eu îți spun „Petru”, ceea ce înseamnă „piatră”, „stâncă”*. Numele te schimbă. El are legătură cu viața ta și cu calea pe care umbli.

Numele pe care le-au primit cei doisprezece patriarhi oglindeau exact locul pe care aveau să-l ocupe în Palestina. Nu am scris aici toate numele, dar am să vă spun însemnătatea câtorva dintre ele.

Ruben înseamnă „păstor”; Gad înseamnă „văcar”, iar Efraim înseamnă „agricultor”.

Prin descoperire duhovnicească, Iosua, noul conducător, a împărțit țara și a dat fiecăruia exact locul care îi aparținea.

Aceasta arată ce
nevoie mare avem și noi astăzi de un Iosua. Problema este că azi, când ajungem în țara făgăduită, Gad vrea să crească oi, ca Ruben, iar Efraim vrea să crească vaci, asemenea lui Gad. Toți vor să fie la fel. Astfel, dacă Dumnezeu dă unuia darul vindecării, toți vor să aibă darul acesta. Toți vor să se amestece, până când vor ajunge să nu se mai deosebească cu nimic. Dar fiecare dintre noi are locul lui. Nu toți au darul înțelepciunii; nu toți proorocesc; nu toți vorbesc în limbi; ci Dumnezeu a rânduit în biserică pe unii să proorocească, pe alții să vorbească în limbi, și așa mai departe.

Dar noi vrem să-i
facem pe toți să vorbească în limbi. Vedeți? Înțelegeți în ce încurcătură s-a ajuns? Așa nu mai puteți înainta nici un pic. Vă vor birui filistenii. Sigur că da.

Dar dacă fiecare și-a
ocupat locul în Trup, prin descoperire duhovnicească, astfel de oameni sunt sarea pământului.

Domnul să ne dea și
nouă un Iosua care să rămână credincios Cuvântului.

Dumnezeu îi spusese
lui Iosua: „*Cartea aceasta să nu se depărteze de gura ta. Cugetă asupra ei zi și noapte*”, și aceasta, pentru că fusese trimis să facă o lucrare.

Iosua a devenit un
conducător puternic și nu a pierdut nici o bătălie până în momentul când în biserică s-a întâmplat ceva rău. Acan a luat o manta frumoasă de Şinear și o placă de aur din prada care trebuia nimicită. (Iosua 7.21). El nu a urmat calea lui Iosua și din cauza aceasta, bătălia cu locuitorii cetății Ai a fost

pierdută.

Dacă un mădular este bolnav, suferă toate celelalte mădulare. Frate, în scurt timp Dumnezeu va veni să ia Acasă o Biserică fără prihană, o Biserică umplută cu Duhul Sfânt și călăuzită de Dumnezeu, încât inimile mădularelor ei sunt atât de strâns unite de parcă ar fi una singură.

Această bătălie a confuziei trebuie să fie câștigată. Cine are dreptate? Metodistii, baptiștii, prezbiterienii, pentecostalii, nazarinienii sau „Sfinții Pelerini”? Sunt 969 de denominațiuni diferite, pe lângă budiști și toți ceilalți. Unde am ajuns? Ceva nu este în ordine. Undeva, în tabără, este o placă de aur furată.

Dați-mi voie ca în această dimineață să spun ca Ilie pe Muntele Carmel: *„Dacă Domnul este Dumnezeu, să răspundă ca Dumnezeu!”*

Dacă baptiștii au adevărul, să-i vedem făcând semnele pe care le-a făcut Isus Hristos. Dacă nazarinienii au adevărul, să-i vedem făcând semnele pe care le-a făcut El.

Dacă pentecostalii au adevărul, să-i vedem făcând semnele pe care le-a făcut El. Atunci vom ști sigur.

Ucenicii lui Iosua, i-au zis acestuia: *„Te vom asculta în totul, cum am ascultat de Moise. Numai Domnul, Dumnezeul tău, să fie cu tine, cum a fost cu Moise.”* (Iosua 1.17).

Ucenicii lui Isus Hristos ar trebui să spună același lucru: „Te vom asculta, dacă vom vedea că faci semnele lui Isus Hristos.”

Aceasta ar trebui să facem. Aceasta ar trebui să spună biserica.
Aceasta ar trebui să fie atitudinea unei biserici creștine.

Atunci primiți daruri, semne și minuni. Dacă unul are darul vindecării, nu are nici o legătură cu acela care are darul vorbirii în limbi, iar cel care vorbește în limbi, nu are legătură cu cel care proorocește. Înțelegeți? Acestea sunt aspecte diferite ale slujbei.

Când Dumnezeu mi-a dat această însărcinare, am întemeiat totul pe baza acestor cuvinte: *„Lui Dumnezeu nu-i pare rău de darul și chemarea făcută.”* (Romani 11.29).

Nimeni nu poate să facă ce vrea de la sine însuși, ci Dumnezeu ne face ceea ce suntem, prin harul Său. Nu există nici o cale prin care să ne facem așa cum am vrea noi să fim.

Voi știți că Isus a spus: *„Cine dintre voi, chiar îngrijorându-se, poate să adauge măcar un cot la înălțimea lui?”* (Matei 6.27).

Cine poate să se facă mai înalt sau mai scund, îngrijorându-se? Nimeni nu poate face aceasta.

Când am fost chemat de Domnul pentru această lucrare, am spus: „Eu nu sunt bun pentru așa ceva, pentru că nu am educație. Nu pot să fac așa ceva.”

Mulți dintre cei care au fost atunci acolo, sunt și astăzi printre noi. Când El S-a arătat jos, la râu, sub forma Stâlpului de foc, a spus:

„Așa cum a fost trimis Ioan Botezătorul înaintea primei veniri a lui Hristos, Mesajul tău va merge înaintea celei de-a doua veniri a Lui.”

Uitați-vă ce s-a întâmplat. Lumina care a apărut deasupra noastră a fost fotografiată, și prin intermediul ziarelor a traversat Statele Unite ajungând și în alte țări.

Dr. Lee Vayle era atunci în Canada. El își amintește cum a văzut într-un ziar canadian, un articol cu titlul: „O lumină mistică a apărut deasupra unui predicator în timp ce boteza.” Este adevărat, Lee Vayle?

Atunci, oamenii au spus: „Aceasta este psihologie!”, dar într-o zi, Dumnezeu S-a hotărât să le închidă gura, pentru că această lucrare a rămas lângă Cuvânt. Același Stâlp de Foc care i-a călăuzit pe copiii lui Israel, biserica după trup, călăuzește astăzi Biserica duhovnicească. El S-a arătat iarăși, așa că s-au putut face fotografiile care au fost examinate de critici și de specialiști.

El apare și acum ca Adevărul infailibil; face aceleași lucrări și călăuzește Biserica duhovnicească, așa cum a călăuzit și biserica firească cât timp a rămas credincioasă Cuvântului. Țineți minte: Dumnezeu nu Se depărtează niciodată de o însărcinare pe care o dă.

Aș vrea să vă desenez aceasta, ca să vă ajut să înțelegeți. Aici este un semn micuț: însărcinarea. Aici, într-un colț este o cruce, iar în celălalt colț este o Biblie. Dar scrisul (însărcinarea) este aici, între ele.

Vă spun înaintea lui Dumnezeu, înaintea îngerilor și înaintea lui Isus Hristos, că însărcinarea mea a fost rugăciunea pentru bolnavi.

La această însărcinare, eu am ripostat spunând că nu sunt suficient de bun ca s-o fac.

El mi-a spus însă:

„Pentru aceasta te-ai născut! Așa se explică nașterea și viața ta ciudată. Ai fost trimis să te rogi pentru bolnavi. Dacă îi vei face pe oameni să te creadă, și dacă vei fi sincer când te rogi, nimic nu va sta înaintea rugăciunii tale, nici chiar cancerul.”

Câți dintre voi au citit aceste cuvinte de-a lungul anilor? (Amin). Ele au ajuns în toată lumea.

Eu m-am împotrivit, spunând: „Nu pot să fac aceasta. Nu sunt destul de bun pentru o astfel de lucrare. Sunt sărac și lipsit de educație.”

El mi-a spus atunci:

„Așa cum Moise a primit două semne care să dovedească de unde venea, și tu ai primit două semne. (Nu „vei primi”, ci „ai primit”). Unul dintre ele va fi pe mâna ta, iar cel de-al doilea va fi că vei cunoaște lucrurile ascunse din inima oamenilor și gândurile din mintea lor. Ei te vor crede pentru aceste două semne.”

Ascultați cu atenție

și nu pierdeți acest lucru. Nu semnele sunt însărcinarea, ci ele dovedesc doar de unde vine ea.

Dacă mergi pe drum și vezi o inscripție: „Cinci mile până la Jeffersonville!”, aceasta nu înseamnă că ești în Jeffersonville. Este doar un semn care îți spune că ești pe drumul cel bun.

Când Moise a pornit să facă lucrarea lui, a primit două semne: pe unul îl făcea cu toiagul, iar pe celălalt cu mâna. Semnele pe care le-am primit eu, nu sunt lucrarea pentru care am fost chemat, după cum nici semnele făcute de Moise nu erau lucrarea pe care o avea de făcut. Ce-ar fi fost dacă toți israeliții ar fi început să strige: „Hei, egipteni și israeliți, veniți repede! Avem aici un om care poate să facă un truc. Trebuie să-l vedeți. Avem un om care poate să ia un toiag și să facă din el un șarpe. Veniți să vedeți!”? Acela era doar un semn, nu lucrarea însăși. Ei nu așteptau semne, ci așteptau eliberarea.

Și această lume sărmană, bolnavă și neputincioasă așteaptă eliberarea, dar ea umblă de fapt după semne. Domnul să aibă milă!

Un semn nu face altceva decât să dovedească de unde vine lucrarea. Aceasta este noua slujbă care mi-a fost descoperită.

„Roagă-te pentru bolnavi. Fă-i pe oameni să te creadă.” Vedeți? Dumnezeu nu poate părăsi o astfel de însărcinare. Indiferent ce se întâmplă, indiferent cât de mult voi greși eu, aceasta rămâne lucrarea Lui. Eu fac greșeli deplorabile. N-ar fi trebuit să se întâmple asta cu cele două semne. Aceasta nu a fost voia lui Dumnezeu, dar totuși, El a dat binecuvântare. Eu sunt gata să plec de pe acest munte. Vreau să trec Iordanul ca să pot împlini însărcinarea: „Fă-i pe oameni să creadă.”

„Nu mă vor crede”, am
răspuns eu.

„Pentru aceasta ți
s-au dat două semne.”

Necazul este că noi
umblăm după semne acum. „Vai, frate Branham, dacă pui mâna peste acest om,
se
întâmplă lucruri mari. Dacă vine înaintea ta când ești sub ungeră, poți să-i
spui tot ce are pe inimă.” Da, așa este.

Zilele trecute m-au
dus la spital. Acolo era o femeie, căreia medicii nu puteau să-i pună nici un
diagnostic. După ce ei au ieșit din salon, femeia s-a ridicat și mi-a zis:

„Ei spun că nu
reueșc să-mi găsească nimic, dar tu poți să-mi spui ce am, frate Branham.”

„Da, pot să-ți spun
cu condiția să crezi.”

„Cred”, a răspuns ea.

Atunci Duhul Sfânt
i-a spus tot ce avea. Femeia era membră în adunarea lui Junie Cash.

O altă femeie de
acolo, mi-a zis: „Am necazuri cu spatele, dar ei nu pot spune ce anume am.”

„Crezi că sunt
proorocul Domnului?”

„Da, cred,” a răspuns
ea.

Atunci i-am zis: „S-a
întâmpat în luna iunie. Medicii vor să te opereze pentru o vertebră dislocată,
dar nu acesta este necazul, ci este vorba de un nerv contorsionat. S-a
întâmpat când ai ridicat o greutate, pe când lucrai la magazinul McSpaddim.”

„Acum îmi amintesc”,
a spus femeia.

Dar nu aceasta o
vindecă, ci doar dovedește de la cine vine lucrarea. Încetați să vă mai
sprijiniți pe semne! Haideți să intrăm în cetate! Să ne depărtăm de acest munte
și să intrăm în cetate. Haideți să trecem Iordanul.

Am greșit. Am făcut
rău. De aceea au fost predicile mele așa cum au fost....

El a spus: „*Eu voi fi cu tine, cum am fost cu Moise...*”,
iar acea mână a coborât și mi-a arătat același lucru în Scriptură. Mult timp am
fost nedumerit, pentru că nu știam în ce consta lucrarea. Căutam ceva
supranatural, dar Dumnezeu nu-Și poate abandona propria lucrare. Dacă el a dat
o însărcinare, așa trebuie să rămână.

Toți penticostalii
umblă după semne, iar Biblia spune: „*Un*

neam viclean și preacurvar cere un semn.” (Matei 12.39).

Dar însărcinarea a

fost: „Roagă-te pentru bolnavi!” De sute de mii de ori mi s-a întâmplat să nu mă pot ruga pentru oameni, pentru că doreau un semn. Cu toții umblă după semne.

Zilele trecute, când

am vrut să mă rog pentru bolnavi, a venit pe platformă un om care mi-a zis: „Frate Branham, cazul meu este cu totul special. Trebuie să-mi spui ceva.”

„Ei bine, ar putea să te examineze un medic”, i-am răspuns.

„Nu, nu vreau asta.

Vreau să aflu chiar acum. Cazul meu este cu totul și cu totul special.”

„Nu-mi place aceasta,

frate”, i-am răspuns, și am început să mă rog, iar Duhul Sfânt i-a răspuns.

„Slavă Domnului! Este exact cum spui, a zis el.”

„Să vină și ceilalți,

căci am să mă rog și pentru ei”, am spus eu.

Știți ce mi-a spus

următorul om care a venit? „Cazul meu este la fel de important ca al lui!”

M-am rugat pentru vreo șapte persoane și am fost nevoit să închei adunarea pentru că eram stors de puteri.

M-am întrebat întotdeauna de ce mi se întâmplă aceasta. Și știți care este răspunsul? Pentru că am greșit. Acesta era numai un semn al lucrării, nu era lucrarea însăși, dar vestea existenței lui s-a răspândit în toată lumea, așa că milioane de oameni din Africa, America, Asia și Europa știu despre el. Dar eu sunt pregătit să părăsesc acest munte. Vreau să trec Iordanul. Vreau să merg mai departe, până voi ajunge în stare să mă rog pentru bolnavi, iar aceștia să fie vindecați pur și simplu.

Uitați-vă, Dumnezeu pune vindecarea chiar în poala oamenilor. El mi-a zis: „Te-ai născut ca să te rogi pentru bolnavi. Trebuie numai să îi faci să creadă.”

„Nu mă vor crede”, am răspuns eu.

„Îți voi da două semne și te vor crede datorită lor”, mi-a spus El.

Dar oamenii umblă după semne, în loc să umble după slujbă. El a spus însă: „Fă-i pe oameni să creadă că ai fost trimis să te rogi pentru bolnavi.”

Când oamenii vin ca să mă rog pentru ei, nu îi pot ajuta absolut cu nimic dacă ei nu au credință. Dar când ajung la credința pe care o cere Domnul, pot să le spun că au primit ceea ce au dorit.

Cred că și în această dimineață se află printre noi Hattie Wright. Ea a fost prima pe care am vizitat-o după ce Domnul a adus la existență acele veverițe, și știa ce se întâmplase acolo. Eu i-am zis: „Este același Dumnezeu care a creat un berbec pentru Avraam, ca să-l convingă de slujba lui. Este același Dumnezeu și El a putut crea și o veveriță, pentru că aveam nevoie de ea.” Hattie Wright, care era undeva în spate și a cărei inimă fusese spălată de lucrurile lumești, a zis:

„Frate Branham, acesta este purul adevăr.” Nu spunea acest lucru de la sine, ci Dumnezeu însuși vorbea prin gura ei.

„Hattie,” am spus eu atunci, „cere orice vrei și îți va fi dat.”

„Ce trebuie să cer?” a întrebat ea.

„Ai niște părinți bătrâni, ai o soră paralizată, am spus eu. Sora ei este și acum în scaunul cu rotile. Poți să ceri vindecarea ei sau poți cere ceva pentru părinții tăi. Ești săracă, nu ai nici un ban. Cere ce vrei tu.”

„Nu știu ce să cer. Pur și simplu nu știu. Apoi a continuat: „Cea mai mare dorință a mea este mântuirea celor doi fii ai mei.”

„Ți-i dau, în Numele lui Isus Hristos,” am răspuns.

Amândoi s-au întors

la Domnul și au fost botezați în Numele lui Isus Hristos și L-au slujit din toată inima, zi de zi.

Pe aici, pe undeva,

este Ed Daulton. Cu copiii lui s-a întâmplat același lucru.

La o campanie de

vindecare au fost pe platformă cel puțin opt sau nouă sute de oameni, poate chiar o mie. M-am rugat pentru ei și au fost vindecați. A venit și o fetiță care era pe punctul să moară de leucemie. Desigur, știam ce era cu ea, dar nu am spus nimănui nimic. Când a urcat pe platformă, i-am zis:

„Draga mea, îți dau

ceea ce dorești. Îți dau vindecarea în Numele lui Isus, pentru că ai leucemie.”

M-am întors spre sală

și am spus: „Provoc pe oricine dintre voi să ducă fetița la doctor, să vadă dacă mai este vreo urmă de leucemie în sângele ei.” De ce? Copilul a auzit ca și curva Rahav și a crezut din toată inima ei. Apoi Duhul Domnului S-a dus lângă ea și mi-a zis: „Aceasta este!”

Din câte știu, sute

de oameni trecuseră pe platformă fără să primească nimic, deși m-am rugat pentru ei.

Totul atârnă de

oameni, de credința lor. Însărcinarea a fost dată, iar acum este la fel ca prima dată. Semnele au fost arătate.

Dacă veți crede că

Dumnezeu m-a trimis în lume ca să mă rog pentru bolnavi, voi putea să mă rog și pentru voi rugăciunea credinței. Aceasta este singura cale prin care se poate întâmpla.

Niciodată Dumnezeu nu

Se poate îndepărta de lucrarea Sa. Dar eu am greșit. De 14 ani am arătat în toată lumea darul deosebirii duhurilor, de zeci de mii, de milioane de ori. Vă întreb un singur lucru: am dat vreodată greș cu el? Nu, domnilor. Iar dacă semnul nu dă greș, cum poate da greș lucrarea? Semnul este un lucru minor. Dacă acel semn nu greșește, și vă spun unde se află orașul, atunci cum ar putea greși orașul și să nu mai fie acolo când vă duceți? Așa este și cu această lucrare.

Slujba mea se schimbă acum, s-a schimbat deja.

Darul deosebirii va rămâne. Voi simți în continuare când Domnul va dori să spun ceva, dar până atunci, mă voi ruga și îmi voi pune mâinile peste bolnavi așa cum mi-a poruncit El. Îmi voi duce lucrarea mai departe. De mult timp aștept aceasta, dar cred că acum suntem gata să intrăm în Țara promisă. Fără îndoială că va fi cineva care ne va aștepta, ca Rahav, și care va crede din toată inima.

Înțelegeți ce spun?

Toți cei care înțeleg bine, să ridice mâna. (Amin). Câți dintre voi cred că aceasta este în conformitate cu Biblia? (Amin). Este exact ce a spus El. Aceasta este lucrarea și acestea sunt semnele care indică lucrarea.

Provoc pe oricine din

lume, care va asculta aceste benzi, să îmi arate când am greșit, când a greșit El vreodată pe platformă sau într-o vedenie, sau când a spus ceva care nu s-a întâmplat întocmai? Am spus fiecărui om exact care era necazul lui, de unde vine și tot ce trebuie să facă. De fiecare dată când El mi-a spus: „Așa vorbește Domnul”, totul s-a împlinit întocmai. Dacă știți că vreodată s-a întâmplat altfel, veniți și spuneți-mi. Vom asculta

banda și vom vedea.

De 14 ani n-a dat greș niciodată, pentru că nici nu poate să greșească. Acest semn a fost dat de Dumnezeu și nu poate să greșească.

Dar înainte ca Domnul să dea acest semn, El a dat însărcinarea. Înainte de a exista un semn care să indice unde se află orașul, trebuia să existe orașul însuși. Altfel, ce ar fi indicat semnul?

Așadar, dacă veți crede din toată inima, veți primi ce ați cerut. *„Rugăciunea făcută cu credință, va mântui pe cel bolnav și Domnul îl va însănătoșa.”* (Iacov 5.15).

Și eu am avut multe de învățat despre acest semn. Înainte mă rugam așa: „Doamne, arată-mi ce să fac.” O, ce rău puteam să fiu! Rog adunarea să mă ierte! Cer iertare adunărilor din întreaga lume care ascultă această bandă. Am greșit. N-ar fi trebuit să procedez așa. Nu aceasta era lucrarea Domnului, ci era numai un semn care mărturisea despre această lucrare. Trebuia să mă fi rugat pentru bolnavii de pretutindeni și atât.

După cum vedeți, totul vi se pune în poală dacă veți crede că această lucrare vine de la Dumnezeu. Totul este conform Cuvântului.

Desenez aici un curcubeu. Acesta este semnul legământului pe care l-a făcut Dumnezeu cu oamenii, că nu-i va mai nimici prin apă.

El a făcut un legământ cu fiecare dintre apostoli și cu fiecare dintre prooroci, iar în 7 mai 1946, Dumnezeu a făcut un legământ și cu mine, spunându-mi: „Tu te-ai născut în această lume ca să te rogi pentru bolnavi. Dacă îi vei face să te creadă, și dacă vei fi sincer când te vei ruga, nimic nu va putea sta înaintea ta, înaintea rugăciunii tale.”

Inima mea a fost întotdeauna alături de oameni. Spun aceste lucruri cu sinceritate și cu frică de Domnul. Dacă este ceva care ar trebui să aibă credință, eu sunt acela. Când văd ce a făcut Domnul pentru mine de-a lungul vieții, din ce groapă m-a scos....! Când mă ridic și spun ceva, El vine și întărește, dovedind că este Adevărul.

Cu mai mulți ani în urmă, v-am spus că pe când aveam doar trei anișori, un Înger, o Lumină, un vârtej de foc, mi-a vorbit dintr-un copac spunându-mi: „Niciodată să nu fumezi, să nu bei și să nu faci alte lucruri rele”, și a adăugat că are pentru mine o lucrare când voi crește mare.

De aceasta puteți să vă îndoiiți, nu aveți nici un motiv să mă credeți, dar El a coborât la râu și a dovedit cine este. Mulți dintre voi au fost de față atunci și știu că acesta este adevărul.

Mulți dintre voi își amintesc când mi-a fost încredințată această lucrare. El mi-a zis:

„Această lucrare va merge în toată lumea și va porni o trezire.” Și iată că a urmat o trezire așa cum n-a mai fost niciodată. Ea lucrează încă și acum, așa că în toată lumea se țin campanii de vindecare.

Dar eu nu am prețuit mai mult decât un șobolan. Nu spun aceasta ca să-mi necinstesc părinții. Mama mea este în mijlocul nostru, iar tata a murit, predica de înmormântare fiind rostită chiar de la amvonul acesta.

După cum știți, am crescut într-o familie teribilă. Tata bea foarte mult. Totuși, Dumnezeu l-a luat pe fiul unui bețiv și l-a spălat în Sângele Său. Dacă mergeam în oraș, reușeam să stau de vorbă cu vreun om numai în cazul când nu avea chiar pe nimeni altcineva cu care să vorbească. Toți îmi întorceau spatele, fiindcă eram copilul unui bețiv. Mulți dintre voi, de la această biserică, știți că spun adevărul. Mă tratau ca pe un animal, sau cam așa ceva. Odată, am auzit că până și un om care venea la noi în casă îi spusese altuia: „Ce ai tu de împărțit cu un gunoi ca acesta?” N-am avut nimic altceva decât sângele lui Isus Hristos. Nu am educație, nu am vreo pregătire deosebită, nu am nimic.

Nu demult, i-am spus soției: „Gândește-te ce însemna pentru mine să nu-mi vorbească nimeni. Eu îi iubesc pe oameni, dar atunci nimeni nu mă asculta.”

Ce recunoscător am fost când am putut să-mi trimit copiii la școală, să le cumpăr cărți și tot ce le-a trebuit! Eu mă duceam la școală desculț, cu părul atârându-mi pe ceafă și cu o haină ponosită pe sub care nu aveam nimic. Nu aveam nici măcar un creion sau o bucată de hârtie pe care să scriu. Trebuia să cer de la colegii mei creion și o hârtie ca să-mi copiez problemele de pe tablă, sau ce era.

Îmi amintesc că am citit o carte în care spunea că Abraham Lincoln s-a dus odată cu vaporul la New Orleans, dacă nu mă înșel. Acolo, el a văzut niște copilași negri care stăteau desculți pe locul unde dormise o vacă toată noaptea, astfel că acolo nu căzuse brumă. Ei cântau: „Tu ai ghetă, eu am ghetă și toți copiii lui Dumnezeu au

ghete.”

Coborând de pe vapor,
Lincoln a văzut într-o curte un negru înalt și arătos. Lângă el stătea soția
lui ținând în brațe un copilăș care plângea. Stăpânii lor îi căsătoreau pe
bărbați cu femei mari și puternice, pentru ca și copiii lor să fie puternici și
să poată fi vânduți la un preț mai bun.

Lincoln și-a
încleștat pumnii și a zis:

„Nu este drept.
Într-o zi mă voi ridica împotriva acestui sistem, chiar de m-ar costa viața.”
Și chiar viața l-a costat. Dar el s-a ridicat împotriva sistemului și l-a
stârpit.

Și eu am spus: „Nu
este drept ca oamenii să bea și să ducă o viață murdară. Într-o zi mă voi
ridica împotriva acestui sistem.” Dar cum aș fi putut s-o fac cu renumele pe
care îl aveam? Nimeni nu stătea de vorbă cu mine. Acesta este motivul pentru
care am pus sub semnul întrebării lucrarea pe care am primit-o. Nimănui nu îi
păsa de ceea ce spuneam eu. Dintre toți oamenii pe care îi cunoșteam nimeni nu
stătea de vorbă cu mine.

Dar prin harul lui
Dumnezeu, acum trebuie să plec de acasă dacă vreau să am o clipă de liniște.
Oamenii din toată lumea mă caută în permanență, oameni de toate felurile:
monarhi, regi, împărați, oameni mari, influenți, oameni de afaceri, predicatori
din toată lumea, vin la mine tot timpul, zi de zi și noapte de noapte. Ce a
făcut aceasta? Sângele lui Isus Hristos, care este în sufletul meu. Așa cum
sângele lui Abraham Lincoln a desfăcut lanțurile sclaviei de pe negri, sângele
lui Isus Hristos a desfăcut lanțurile păcatului care mă legau pe mine, mi-a

luat renumele rău pe care îl aveam și
m-a numit fiu al harului Său.

În această dimineața,
sunt gata să merg la Iordan. Sunt gata să duc lucrarea mai departe. Întotdeauna
am iubit oamenii și i-am ajutat atât cât am putut. El mi s-a arătat în multe
vedenii pe care nu am putut să vi le spun, dar care sunt scrise aici.

Domnul mi-a zis: „Îți
pierzi prea mult timp cu oamenii! A umbla cu Mine, înseamnă a nu avea timp
pentru altcineva. Pui prea mult preț pe aceste semne.”

Nu știam ce avea să
urmeze, dar venise ceasul când am văzut acea Mână coborând cartea lui Iosua,
acolo
unde este scris: *„Eu voi fi cu tine, cum
am fost cu Moise.”*

Și eu cred aceasta.

De astăzi înainte, Îl voi sluji pe Domnul cu această slujbă. Dacă El vrea să-mi
arate semne, sau vedenii, să mi le arate. Dar dacă nu vrea, eu nu voi mai
îngădui ca oamenii să mă împingă să le cer. Mă voi ruga pentru bolnavi și apoi
îi voi încredința în mâna Domnului și îi voi lăsa să plece. Dacă ei cred în
această lucrare, Domnul le va răspunde. El m-a adus până aici, așa cum l-a dus
și pe Moise sau pe Iosua.

Rugăciunea mea

smerită este: „Doamne, Te rog să mă ajuți. Ajută-mă să mă ridic și să mai
încerc încă o dată. Ajută-mă, Doamne, să călăuzesc acest popor și să-l așez în
Cuvânt, ca să putem trece Iordanul împreună și să ajungem în Țara făgăduită
unde Biserica Ta răscumpărată nu va mai cunoaște păcatul.”

Aceasta este dorința
mea în această dimineață. Credeți și trăiți. Credeți și fiți vindecați, căci vă
vorbesc în Numele Domnului.

Să ne rugăm.

Doamne Dumnezeule,
Creatorul cerului și al pământului, Dătătorul oricărui dar bun, lasă îndurarea
și harul peste slujitorul Tău. Am greșit înaintea Ta, folosind greșit darul
Tău, pentru că m-am lăsat convins de oameni, Doamne. Te rog ca din ceasul
acesta să mă umpli cu Duhul Tău. Eu cred, Doamne. Ajută necredinței mele.

Dacă vor veni bărbați
și femei ca să mă rog pentru ei, o voi face cât timp îmi vei da suflare de
viață. Ajută-i și pe ei să creadă când ne vom ruga. Ajută-mă să duc în toată
lumea această lucrare pe care mi-ai dat-o Tu. Iar când voi merge în locurile
unde au fost vestite aceste semne, ajută-i pe oamenii de acolo să înțeleagă că
ele nu fac altceva decât să mărturisească despre lucrarea Ta. Ajută-mă și
ajută-i și pe ei să creadă.

De acum înainte, nu
voi mai aștepta semne ca să știu că oamenii au fost vindecați, ci voi ieși în
întâmpinarea vrăjmașului, cu credință în inimă. Îl voi provoca punându-i în
față sângele lui Isus Hristos și atunci nu va putea să reziste.

Dacă toate aceste lucruri au fost adevărate
(și s-a dovedit că așa au fost), atunci, Doamne, Te rog să-i vindeci pe bolnavi
când mă voi ruga pentru ei. Acesta este Cuvântul Tău, făgăduința Ta. Te rog,
Doamne, ajută necredinței mele.

Te rog, iartă-mă

pentru că nu Ți-am fost supus. Atâta am știut, Doamne. Nu mi-am dat seama că greșesc prin ceea ce făceam, dar acum înțeleg. Acum știu bine pe ce stau. Acum îmi cunosc bine însărcinarea, și nu voi lăsa ca acest Cuvânt să se depărteze de gura mea, nici ziua și nici noaptea. Tu știi că întotdeauna am fost credincios Cuvântului și că l-am propovăduit oamenilor. Dacă un lucru nu este din Cuvântul Tău, mă îndoiesc de el și nu vreau să-l spun pentru că nu vreau să propovăduiesc sau să fac altceva decât ceea ce spune Cuvântul lui Dumnezeu.

Doamne, am obosit să tot bat pasul pe loc. Așa cum am spus aseară, copiii lui Israel au rătăcit prin pustie timp de 40 de ani. Este adevărat că au avut parte de binecuvântări, au avut copii buni, au avut turme de oi, cirezi de vite și câte altele. Da, Doamne, Tu i-ai binecuvântat, dar într-o zi le-ai spus:

„Vă ajunge de când ocoliți muntele acesta. Întoarceți-vă spre miazănoapte, către Iordan”.

(Deuteronom 2.3).

Doamne, în această dimineața, pornesc și eu.

Las de-o parte aceste semne, căci ele îmi arată doar că există o Țară mai bună. Pot să mă umilesc, pot să trec de amaleciți, peste hetii și cananiți, pot să trec peste propriul meu spirit critic. Doamne, voi merge înainte, pentru că știu că undeva există o Țară. Știu că putem ajunge într-un loc unde Tu răspunzi la rugăciune și tot ce vom cere ne va fi dat. Nici chiar cancerul nu va sta înaintea rugăciunii. Știu că acesta este adevărul, de aceea, cred și aștept, Doamne. Mă încredințez în brațul Tău, ca să mă poți folosi în lucrarea Ta, în Numele lui Isus Hristos. Amin.

Crede numai, crede
numai,

Totul e posibil,

crede numai

Crede numai, crede
numai,

Totul e posibil,
crede numai!

.....

...Banda

a fost oprită, pentru că va merge în toată lumea. Mă înțelegeți? (Amin).

Dumnezeu nu poate să
spună ceva, pentru ca apoi să revină și să spună altceva. Cuvintele Lui sunt
infailibile, iar făgăduințele Lui sunt adevărate. Tot timpul, El a fost în
așteptarea acestui ceas. Înțelegeți?

Nu semnele îl vor
mântui pe cel bolnav, ci rugăciunea făcută cu credință

.....

...Isus a spus: „*Tu zici: „Dacă poți!”... „Toate lucrurile
sunt cu putință celui ce crede.”* (Marcu 9.23). Acum, dacă Dumnezeu mi-a dat
putere să mă rog cu credință pentru voi și a dovedit că acesta este adevărul,
vreți să credeți? (Amin).

Tot ce voi cere, voi primi cu condiția ca și voi să credeți, pentru că El mi-a zis: „Dacă poți să-i faci pe oameni să te creadă, și dacă ești sincer când te rogi, nimic nu va sta înaintea rugăciunii tale.”

Frate și soră, dacă am vrut vreodată să fiu cu adevărat sincer, acum, după ce mi-am recunoscut toate greșelile, este clipa aceea. Iar motivul pentru care v-am vorbit despre ele, este ca să înțelegeți cât de îndurător este Domnul.

Moise, care a fost un om mare, a avut și el greșelile lui, iar Iosua de asemenea urma să le aibă, însă Dumnezeu i-a zis: „*Eu voi fi cu tine, cum am fost cu Moise.*”

Acum doi ani, Domnul mi-a arătat exact acest verset din Scriptură: „Eu voi fi cu tine, cum am fost cu Moise. Nu Mă voi uita la greșelile tale.” El știa că ceasul acesta avea să vină. Și a venit pentru că Domnul nu Se poate îndepărta de lucrarea Lui.

„*Prin har ați fost mântuiți, prin credință.*” (Efeseni 2.8). Câți dintre voi știu aceasta? (Amin). Indiferent câți oameni buni se roagă pentru tine, sau câți predicatori buni îți vorbesc pentru mântuire, este nevoie de credința ta. Nu contează câte predici bune ai ascultat, sau la câte biserici bune ești membru, ceea ce te mântuiește este propria ta credință. Nu contează cât de tare strigi, cât de mult ceri, cât de mulți țipi sau dansezi în Duhul, ești mântuit numai dacă ai credință.

Este adevărat?

(Amin). Ei bine, aceasta este singura cale și pentru a primi vindecarea.

Dumnezeu dă un mesaj

unui predicator, acesta propovăduiește mântuirea și mesajul primit, iar tu înțelegi că este Adevărul pentru că Dumnezeu Îl dovedește prin Cuvântul Său. Cu cât mai mult ar trebui să credeți în darul vindecării, dacă v-a fost dovedit prin Cuvânt și prin mărturia Îngerului? Aceste semne n-au dat greș niciodată. Deci cu cât mai mult ar trebui să credeți acum? Înțelegeți?

Ca dovadă că nu

aceasta a fost voia lui Dumnezeu, întotdeauna acest semn m-a epuizat. Câți dintre voi știu aceasta? (Amin).

Întrebați-o pe soția

mea. Este acolo în spate și poate să vă spună, fiindcă știe mai bine decât oricine altcineva. După o asemenea seară, abia mai știu unde mă aflu, pe unde merg și ce fac. Merg un pic pe drum, apoi mă opresc.

În ultimul timp, i-am

chemat pe oameni în rândul de rugăciune, fără să le dau numere de ordine. Am încercat aceasta în două sau trei seri, dar s-a produs așa înghesuială mare încât a trebuit să revenim la numerele de rugăciune. Uneori mă rugam pentru 50-75 de oameni într-o seară, din care, la 40-50 aveam deosebirea duhurilor. Este adevărat, Gene, Leo și voi toți din adunare? (Amin). Sigur că este adevărat. Ce se întâmpla apoi? Când Duhul lui Dumnezeu înceta să vorbească, plecau toți iar eu nu mai știam unde sunt, nici de unde veneam.

Poate cineva să spună

că Dumnezeu face așa ceva cu un om? Nu, domnilor. Omul și-o face cu mâna lui atunci când nu mai știe care este lucrarea și care este semnul lucrării. M-am oprit undeva, în Washington, sub un copac de pe marginea drumului, și am zis:

„Doamne, ajută-mă
să-mi revin. Ajută-mă să știu care este adevărul, ca să mă pot pune în
rânduială și să mă pot duce mai departe în lucrare așa cum se cuvine.”

Acum știu. Zilele
trecute, pe când mă aflam în munții din Kentucky, El mi-a descoperit aceste
lucruri într-o dimineață, în zori. Asta este. Acum merg înainte în Numele
Domnului Isus.

Credeți și veți trăi!
Credeți și veți fi vindecați! Eu nu pot face pe nimeni să creadă, ci trebuie să
credeți singuri. Eu v-am spus adevărul, iar Dumnezeu a dovedit aceasta prin
Cuvântul Său, prin îngerul Său, prin semne și minuni, iar aceasta n-o face de o
zi sau două, ci de doisprezece ani încoace.

Dacă nu veți crede
acum, nu veți crede niciodată. Este adevărat? (Amin).

A venit ceasul când
am obosit să tot ocolesc muntele acesta, de aceea, vreau să merg la Iordan,
vreau să am credință, nu să caut semne; vreau să privesc spre Calvar și să spun
„Doamne, eu vin prin credință, în Numele Domnului Isus Hristos.”

Și în dimineața
aceasta, sunt aici câțiva bolnavi care vor să ne rugăm pentru ei. Ies în
întâmpinarea bolilor și neputințelor trupurilor voastre, în Numele lui Isus
Hristos.

Voi face acest lucru,
până când Dumnezeu mă va lua din viața aceasta. Așa este. Atâta timp cât El îmi
va da o minte limpede și înțelegătoare, voi veni să mă rog pentru bolnavi.

Să nu vă îndoiți nici

o clipă că veți fi vindecați în urma rugăciunii. Să vă între bine în cap: mai bine nu veniți deloc dacă nu credeți, căci venind vă faceți și mai rău.

Vă spun vouă și le

spun celor care vor asculta banda: de acum încolo, nu va mai fi deosebirea duhurilor până când Domnul îmi va spune să o fac. Dacă El îmi va zice: „Du-te la Cutare și spune-i așa”, mă voi duce; dacă îmi va zice: „Fă cutare lucru”, îl voi face.

Dar nu va mai fi ca

până acum. „Uită-te la mine și crede din toată inima. Te numești Cutare și vii din orașul Cutare. Cutare ți-a spus cutare lucru, iar acum trebuie să te întorci și să repari ce ai făcut, apoi vei fi vindecat. Du-te și crede, frate. Vino aici, soră. Tu vii din orașul Cutare și așa mai departe.” Da, eu făceam aceasta, iar capul îmi vâjâia și mă durea de abia mai știam unde sunt.

De acum înainte este
gata cu toate astea.

Vin în Numele

Domnului Isus, ca slujitor al Lui. Dacă nici de data aceasta Domnul nu va dovedi că spun Adevărul, înseamnă că nu mă veți crede niciodată. Amin. Așa este.

Cei care vor să ne

rugăm pentru ei, să ridice mâna. Amin.

Aș vrea ca Teddy să

vină aici. Mai este încă în clădire? (Nu, a trebuit să plece). Da, a trebuit să plece. Cine știe să cânte la pian cântarea: „Crede numai!”? Dacă o știe cineva,

este rugat să vină aici. Sau poate o are cineva înregistrată? Cine vrea să cânte pentru noi: „Crede numai!”? Nu contează dacă este bărbat sau femeie.

Vom fi bucuroși să vă auzim. În ordine. Te rog, dragă soră. Începe și cântă încetișor.

De data aceasta nu vom împărți numere de rugăciune. Nu avem nevoie de ele în adunări așa de mici, dar dacă mă aflu într-o adunare unde trebuie să mă rog pentru cinci sute de oameni, sigur nu se poate fără aceste numere de rugăciune.

Câți dintre voi cred că aceasta este voia Domnului? (Amin). Ceva mă face să cred că am procedat bine. Parcă mi s-a luat o piatră de pe inimă, o piatră care a fost acolo timp de 12 ani, de când mă tot gândesc că ceva nu este în ordine. Acum știu că am fost eliberat. Am mărturisit totul și s-a înregistrat. Am scăpat de povara aceea.

Aduceți-vă aminte că nimeni nu poate fi mântuit altfel, decât prin credința lui proprie. Tot așa, nimeni nu poate fi vindecat altfel, decât prin credință. Credeți că Biblia spune acest lucru? (Amin). Acesta este Cuvântul, Cuvântul lui Dumnezeu. Indiferent de la ce biserică ați veni, credeți că păstorul vostru este un om al lui Dumnezeu? Dacă nu credeți, ar trebui să plecați de acolo.

Mergeți la un păstor despre care credeți că este omul lui Dumnezeu. Apoi, dacă veți crede că ceea ce vă spune el este Adevărul, primiți acest Adevăr. Numai credința voastră în Hristos v-a mântuit. Nu contează cât de bun este păstorul tău, sau ce mamă sfântă ai. Nu contează cât de real îți pare Cuvântul lui Dumnezeu; nu contează cât strigi sau cât te rogi. Ceea ce te-a mântuit este credința ta. Numai prin credință putem fi mântuiți.

La fel este și cu
vindecarea. Cuvântul lui Dumnezeu spune că ea va fi printre noi în zilele din
urmă.

Am avut două predici
frumoase, în care am văzut ce paralelă perfectă există între Israelul firesc și
Israelul duhovnicesc. Noi suntem în căutarea lui Iosua din zilele noastre,
adică a Duhului Sfânt, care să ne călăuzească spre Țara promisă. El trebuie să
vorbească prin cineva, din moment ce este Duh. Eu v-am spus ceea ce mi-a spus
El, așa că dacă credeți, veți fi vindecați.

Doc, du-te acolo.

Unde este Billy Paul? Doc, vino să mă ajuți, dacă vrei.

Fiecare dintre cei
care vor veni în rândul de rugăciune, să țină minte: dacă nu veți crede din
toată inima va trebui să suportați consecințele. Acesta este Adevărul. Trebuie
să-L credeți. Țineți minte că voi sunteți cei bolnavi. Dumnezeu a spus aceste
lucruri în Biblie și prin mesagerul Său, apoi le-a dovedit prin Îngerul Său.
Acum trebuie să credeți!

Pentru cei care vor
să fie amintiți în rugăciune, iată ce spune Biblia: *„Își vor pune mâinile peste
bolnavi, și bolnavii se vor însănătoși.”*

(Marcu 16.18). Acesta este Adevărul. Dacă Îl veți crede din toată inima,
Dumnezeu vă va vindeca.

Acum, veniți aici.

Întâi în partea asta și apoi în partea cealaltă. În ordine.

Peste scrisori și

peste batiste m-am rugat deja. Poate că unii dintre voi trebuie să plecați. Nu uitați de adunarea de deseară. Tema va fi: „Cinci dovezi ale Bisericii adevărate”.

Voi, cei pentru care urmează să ne rugăm, credeți din toată inima că veți fi vindecați? (Da). Dacă nu credeți, să nu veniți, dar dacă credeți, sunteți datori să veniți.

Eu nu sunt un vindecător, însă am darul vindecării. Acest lucru a fost dovedit.

Îmi amintesc cum mergeam la spital, cu mult timp în urmă, când eram încă predicator baptist în acest oraș. Acolo lucra o asistentă mai bătrână care locuia în Howard Park. Când mă vedea intrând, ea le spunea pacienților: „Acum veți fi vindecați pentru că predicatorul acesta baptist vine să se roage pentru voi.” Acela era începutul, pentru că mai târziu lucrarea s-a întins în toată lumea.

Domnul mi-a dat aceste semne pentru a compensa lipsa educației. Dacă aș fi avut educația acestor oameni, a fratelui Neville sau a fratelui Vayle, n-aș fi avut nevoie de semne. Dar a fost nevoie de ele ca să compenseze lipsa educației. Vedeți, dacă nu ai anumite însușiri, de care ai avea nevoie, Domnul are căile Lui ca să ți le dea.

Acum trebuie să credeți. Aș vrea ca fiecare din voi, să-I făgăduiască Domnului, pe locul unde se află, că-L va asculta în totul fără nici o umbră de îndoială, pentru că altfel nu va ajuta la nimic faptul că veniți aici. Veți trece prin rândul de rugăciune, eu mă voi ruga pentru voi, apoi veți pleca. S-ar putea să nu vedeți nici un rezultat acum, dar Isus a spus clar că „*Toate lucrurile sunt cu putință celui ce crede*” (Marcu 9.23), nu

celui ce vede sau simte.

De când mă rog pentru bolnavi, la unii dintre ei am avut deosebirea duhurilor, iar la alții nu. De obicei, oamenii la care lucrează darul deosebirii spun: „Ha! N-am primit nimic! Nu mi-a spus nimic!”, de aceea, în general nu primesc nimic.

Dar alții spun:

„Doamne, Îți mulțumesc. Eu cred.” Ei sunt aceia pe care-i aud povestind: „Frate Branham, câteva zile n-am simțit nici o schimbare. Poate 2-3 săptămâni, sau chiar mai mult. Dar apoi, am simțit deodată cum boala a început să mă părăsească, iar acum nu mai e nici urmă de ea.” Vedeți? Înțelegeți?

Voi puteți spune că aveți credință, dar nu uitați că la adunare vin trei feluri de oameni: credincioși adevărați, formalști și necredincioși. Unii dintre ei se prefac că au credință, dar de fapt nu au.

Vă repet: dacă aveți credință este imposibil să nu primiți vindecarea. Ascultați-mă bine. Este cu totul și cu totul imposibil să nu fiți vindecați dacă credeți.

La început, Cuvântul lui Dumnezeu a dat însărcinarea. Credeți aceasta? (Amin). Cuvântul lui Dumnezeu a spus așa de la început, și El este deasupra tuturor lucrurilor. Apoi, Îngerul Domnului și semnele au dovedit că acesta este Adevărul. Am dreptate? (Amin). Nu a dat greș niciodată, nicăieri.

Niciodată Cuvântul Domnului nu a spus:

„Le-am dat
vindecarea, dar acum le-o iau înapoi.” Aș vrea să-mi dovedești dacă s-a
întâmplat vreodată așa, iar eu vă voi arăta locul unde Isus a însărcinat
Biserica să se roage pentru bolnavi și a spus că rugăciunea făcută cu credință
va mântui pe cel bolnav. Acum arătați-mi în Biblie unde scrie că aceste cuvinte
nu mai sunt valabile.

El a spus că în
zilele din urmă se vor întâmpla aceste lucruri pe care noi le vedem sub ochii
noștri. El Și-a împlinit Cuvântul. V-am spus că El m-a trimis să fac această
lucrare, iar acum întreaga lume o știe și știința o recunoaște. Îngerul
Domnului depune mărturie, iar rezultatele mărturisesc și ele despre Adevărul
acestei lucrări.

Noi trăim într-o lume
bolnavă. Sunt o mulțime de oameni pentru care ar trebui să ne rugăm, dar mă
gândesc: „Fără îndoială că Domnul are și alte căi!”

Fratele Moore mi-a
spus odată: „Este o fetiță oloagă care se târăște pe drum spre clădirea
aceasta.” Sărmana fetiță încerca să ajungă în locul unde eram eu. Am privit
spre ea, iar fetița a început să plângă.

N-au putut s-o aducă
în rândul de rugăciune pentru că nu avea număr de rugăciune. Eu nu știam că
ziua aceea era ultima din viața aceluși copil. Fratele Moore și ceilalți au
ajutat-o să iasă.

A doua zi, pe când
vorbeam despre asta, el mi-a zis: „Frate Branham, am simțit că mi se rupe inima
de mila ei.”

„Da? Dar oare eu
ce-am simțit?” l-am întrebat.

Niciodată nu o voi
uita pe fetița aceea brunetă, cu ochii căprui, bolnavă de poliomelită, care se
târa spre locul unde mă aflam eu. Aceasta s-a întâmplat acum zece ani, în
Illinois. Frații au ajutat-o să se așeze pe scaun, dar ea se ridica mereu
încercând să se târască până la mine.

Vedeți voi, eu nu mă
pot ruga pentru toți bolnavii. Trebuie să luăm doar un anumit număr. Dacă i-aș
lua pe unii care nu au număr de rugăciune, ceilalți s-ar simți nedreptățiți.
Înțelegeți? Nu aveam ce să fac. Mi-am zis:

„Fără îndoială că
Domnul are și alte căi.”

Dacă aș fi știut
atunci ceea ce știu acum, lucrurile ar fi stat cu totul altfel.

Singurul lucru care
vă poate împiedica să fiți vindecați este necredința.

Acum, să ne plecăm
capetele.

Tatăl nostru care
ești în ceruri, în rândul de rugăciune stau orbi, ologi, neputincioși, oameni
care trag să moară de cancer, de ulcer sau de alte boli. Eu am propovăduit
Cuvântul și de doisprezece ani, Tu l-ai confirmat în toată lumea.

Eu Ți-am cerut

iertare și știu că nu am făcut acele lucruri intenționat, ci pentru că am crezut că este mai bine.

Acum vin smerit

înaintea Ta, Doamne, și Te rog să binecuvântezi rugăciunea mea, astfel ca oamenii aceștia să fie vindecați când mă voi ruga pentru ei. Binecuvântează și credința lor. Ajută necredinței noastre, Doamne.

Ajută-i pe toți să

înțeleagă, în această dimineață, ca să nu piardă nimic. Ajută-i să vadă că totul este conform Scripturii, să se gândească la Îngerul Domnului care i-a dat lui Moise cele două semne și care a venit și la mine acum doi ani cu Biblia. O mână a coborât din înalt, ca mâna care a scris pe perete în Babilon, și mi-a arătat aceste cuvinte scrise în Biblie: *„Eu voi fi cu tine, cum am fost cu Moise.”*

Tată, Îți mulțumim

pentru că în dimineața aceasta, totul a ieșit la lumină. Te rog să mă ierți pentru că am greșit.

Acum vom începe să ne

rugăm pentru bolnavi, de aceea Te rog să lași ca puterea Ta să vindece fiecare persoană care va trece prin rândul de rugăciune. Mă voi ruga pentru ei, ca slujitor al Tău, fără să cer vreo ungere deosebită, dar știind că am primit de la Tine această însărcinare. Voi merge deci înainte, în Numele lui Isus Hristos.

Frate Neville, vino

aici, te rog. Voi face numai ce mi-a

spus Domnul, așa că nu voi mai unge pe nimeni cu untdelemn. El mi-a spus:

„Fă-i pe oameni să creadă și fii sincer.” Credeți? (Amin). Iar eu sunt sincer. Aceasta înseamnă că trebuie să se întâmple ceva.

Fratele Neville va conduce cântarea. Rugați-vă cu toții în liniște, în timp ce mă voi ruga pentru bolnavi... ..

(Fratele Neville începe să cânte „Crede numai!”).

Doamne Isuse, îmi pun mâinile peste această femeie, care are pietre la rinichi și mustru această boală în Numele lui Isus Hristos. Ajut-o să plece acasă vindecată.

Ce s-a întâmplat? Ce ai?

Doamne Isuse, îmi pun mâinile peste fratele meu, care are adenom de prostată. Eu mustru această putere a Satanei în Numele lui Isus Hristos. Amin.

Trebuie să primești vindecarea.

Doamne Isuse, îmi pun mâinile peste sora mea, ale cărei picioare s-au umflat foarte tare, și mustru acel duh rău în Numele lui Isus Hristos. Amin.

Du-te, soră. Crede și
vei fi vindecată. Vei vedea aceasta cu ochii tăi.

Doamne, sora mea are
o boală de inimă și multe alte boli. Îmi pun mâinile peste ea și mustru aceste
duhuri în Numele lui Isus, prin însărcinarea pe care mi-ai dat-o.

Doamne, această
femeie are vederea foarte slabă, și o boală feminină. Prin însărcinarea pe care
mi-ai dat-o, eu mustru aceste duhuri în Numele lui Isus. Amin.

Trebuie să fii
vindecată. Totul va fi bine, soră. Eu cred aceasta din toată inima.

.....

Este adevărat. Dacă a
venit timpul să pleci, vei pleca într-un fel sau altul. Așa este. Dar înainte
ca Domnul să vă spună ceva, dacă veți fi sinceri și nu vă veți îndoii, veți fi
vindecați. Perfect adevărat.

Lazăr a înviat din
morți chiar dacă mai târziu a murit iarăși. Totuși, el a înviat din morți ca să
arate că ceea ce a spus Domnul este valabil. El i-a zis Martei: *„Eu sunt învierea și
viața. Crezi tu aceasta?
Dumnezeu m-a trimis să înviez morții. Crezi tu aceasta?”* (vezi Ioan 11).

Marta i-a răspuns: *„Da, Doamne, cred că Tu ești Fiul lui Dumnezeu,
care trebuia să vină în lume.”*

Înțelegeți? Până la

urmă, Lazăr tot trebuia să moară, dar Domnul l-a înviat ca să dovedească că El este Învierea și Viața. Înțelegeți?

Tot ce face Dumnezeu

este după un plan bine stabilit. O, sunt atât de bucuros că pot să spun aceasta! Totul respectă o ordine desăvârșită. Dacă puteți să credeți, tot ce veți cere vă va fi dat. Nu poate fi altfel.

Rugați-vă în

continuare, până când vom termina rândul.

Domnul să te

binecuvânteze.

Doamne Isuse, sora

noastră este foarte bolnavă, și totuși a stat aici ca să mă audă propovăduind Cuvântul. Doamne, îngăduie ca această îndoială să dispară de la toți acești oameni. Ajută-i să se ridice și să plece de la acest munte pe care îl tot ocolesc.

Ajut-o pe sora

noastră să meargă pe această cale, începând din ceasul acesta, și să creadă că Dumnezeu îi vindecă trupul.

Du-te soră, în Numele

lui Isus, și ai credință.

Domnul să te

binecuvânteze.

Doamne Isuse, dă-i
acestei femei ceea ce își dorește pentru fiica ei și pentru restul familiei. În
Numele lui Isus, Te rog să-i dai ceea ce cere, căci îmi pun mâinile peste ea cu
credință. Dacă n-aș crede în Tine, Doamne, nu mi-aș pune mâinile peste ea. Dacă
n-aș ști că o vei vindeca, nu m-aș mai ruga pentru ea. Ea crede, de asemenea,
așa că ne unim împreună credința. Amin.

Doamne,
binecuvântează-l pe omul acesta. El dorește mântuirea copilașilor lui dragi.
Auzul lui slăbește din ce în ce mai tare, iar medicul i-a spus că are
cataractă. El vrea să trăiască pentru slava Ta, Doamne. Te rog să-i ascuți
rugăciunea și să-i dai ceea ce-Ți cere, în Numele lui Isus. Amin.

Domnul să te
binecuvânteze, frate. Nu te îndoi. Crede că ai ceea ce ai cerut.

Doamne, femeia
aceasta sărmană a venit la Tine, pentru că există ceva care îi produce durere.
Ea urmează să fie expusă unui transplant de piele, și se roagă pentru trupul
ei, pentru mântuire și pentru cei dragi. De asemenea, Te roagă și pentru starea
ei nervoasă, Doamne, căci simte că nu mai poate să reziste. Te rog, dă-i ceea
ce-Ți cere. Vindecă-i neputințele și fă-o sănătoasă. Mă rog pentru ea cu
credință, în Numele lui Isus. Amin.

Domnul să te
binecuvânteze, soră. Du-te în Numele Domnului. Domnul să te binecuvânteze.

Doamne, dă mântuire
celor dragi ai ei, căci Te rog aceasta în Numele lui Isus. Amin.

Soră, crede că ai

primit ceea ce ai cerut, și va fi al tău. Dacă ai credință, trebuie să se întâmple.

Ce mai faci, frate

Ted Dudley? Domnul să te binecuvânteze. Ai venit tocmai din Phoenix, Arizona. Cum este pe acolo? Este cald?

Doamna de acolo a

fost vindecată în adunarea mea. De unde era? Sunteți din Phoenix, doamnă? Nu. S-a întâmplat doar să fiți la adunarea din Phoenix.

Ce ceri de la Domnul,

Ted? (Să mă elibereze de astm). Să te elibereze de astm. Domnul să te binecuvânteze.

Dumnezeule bun,

privește spre acest frate scump. El a venit tocmai din Arizona ca să ne rugăm pentru el, ca să asculte Mesajul și să fie vindecat. Acesta este un mare sacrificiu, Doamne, dar mă gândesc că împărăteasa din Seba a călătorit prin deșertul din Sahara timp de trei luni, pe spinarea unei cămile, ca să audă înțelepciunea lui Solomon. Și iată că aici este Unul mai mare decât Solomon. Mă refer la Duhul Sfânt.

Doamne, Te rog să

vindeci neputința acestui frate. Dă-i ceea ce-și dorește și ajută-l să umble pe calea care i-a fost hotărâtă. Lasă bunătatea Ta să se odihnească peste el. Cer binecuvântarea fratelui meu, în Numele lui Isus Hristos, Fiul lui Dumnezeu. Amin.

Ted, ia făgăduința cu

tine când te întorci acasă, căci îți aparține. Du-te și primește vindecarea.

Aproape toți îl

cunoașteți pe fratele George Wright. Câți dintre voi își amintesc de vremea când trăgea să moară? Toți medicii îl abandonaseră. Trupul îi era foarte umflat, pentru că un cheag de sânge i se dusesse la inimă. M-am dus să mă rog pentru el. Dacă nu mă înșel, a fost cu mine și fratele Iunk. Eram undeva, pe dealuri, parcă ne dusesem la vânătoare.

Vreau să spun asta în

fața bisericii. De multe ori, voi credeți că mă duc la vânătoare, dar nu este așa. Acesta este pretextul ca oamenii să nu vină după mine.

Trebuie să mă duc

acolo, dacă vreau să fiu singur cu Dumnezeu. Nu mă duc la vânătoare, prieteni. De fapt, într-un fel mă duc, dar nu la genul de vânătoare la care vă gândiți voi.

Eram pe deal sub

pretextul că vreau să vânez iepuri. M-am dus prin spatele casei, mi-am ridicat mâinile și m-am rugat, m-am rugat până am crezut că plec din această viață.

Duhul Sfânt mi-a spus

că unul dintre oamenii care vin la biserică, nu crede în vindecarea divină.

Odată a venit la mine

un predicator care m-a contrazis pe această temă. Mulți dintre voi erau de față în seara aceea. Omul aproape că-și ieșise din minți, dar acum mă caută ca să-l ajut să primească Duhul Sfânt. (Fratele Wright spune: „Ce zici, frate, cel mai bun prieten al meu a trecut prin asta!”).

Acel om care venise

să mă contrazică, mi-a spus: „Mai întâi vreau să-ți spun că vii de la Satana”.

„Te iert”, i-am
răspuns eu, „pentru că nu știi ce spui.”

Atunci omul s-a
întors și a spus: „Dar știi că ai Duhul Sfânt”.

„Acum câteva minute
eram un diavol, iar acum îmi spui că am Duhul lui Hristos? Hotărăște-te!”

Vedeți? Într-un
asemenea punct ajunsese discuția.

Fratele George Wright
trăgea să moară, iar omul acela râdea de el și îi zicea: „Haide, cheamă-ți
vindecătorul!”

Eu eram la
Lexington, Kentucky, unde o femeie a fost vindecată de cancer. În dimineața
aceea, pe la ora 5.00, Domnul mi-a spus într-o vedenie: „Fratele George Wright
va veni la Tabernacol, va urca până la tine și vei da mâna cu el, iar mai
târziu va săpa groapa omului care și-a bătut joc de el.” Eu nu știam că el era
gropar.

I-am dat telefon
sorei Wright, care trebuie să fie pe aici pe undeva. Da, este aici. I-am dat
telefon și i-am zis: „Așa vorbește Domnul!” Astfel de vedenii vreau să am de
acum înainte. Când îi spun cuiva un lucru, se întâmplă întocmai.

Am spus: „Fratele
Wright va săpa mormântul omului care și-a bătut joc de el, sau va sta lângă

mormântul lui. Va veni la Tabernacol și voi da mâna cu el.”

Cheagul de sânge l-a
părăsit, iar după vreo două luni, într-o dimineață, am strigat:

„Priviți! Priviți!
Uitați-l că vine, exact cum a spus Domnul!”

Și iată că este și
astăzi printre noi. Aceasta s-a întâmplat .... („Acum nouă ani,” spune fratele
Wright). Acum nouă ani. („Am avut nouă cheaguri de sânge”). Deci acum nouă ani
a fost eliberat de nouă cheaguri de sânge.

Apropo, am auzit că
sora Hickerson este mai bine. Fratele Hickerson este aici azi? Bine. Și ea a
avut probleme cu cheaguri de sânge la un picior.

Fratele are reumatism
localizat la inimă.

Fiica lui este sora
Hattie, despre care v-am mărturisit mai înainte. Ea a fost prezentă când s-a
descoperit noua lucrare pentru prima dată. Băieții sunt aici în dimineața
aceasta? Sunt și ei cu tine, soră? (Da, sunt în spate).

Deci amândoi sunt în
spate. Aceștia sunt cei doi băieți a căror mamă a cerut mântuirea lor.
Ridicați-vă mâinile băieți, ca să vă vadă cine sunteți. Este minunat, nu-i așa,
Orville? Sigur că este.

Fratele George... (Mă cunoști, Bill, și știi că eu cred...). Da, știu că ai credință. Eu am stat de multe ori în camera ta, noaptea, și am ascultat o mierlă bătrână. Într-o zi va trebui să plecăm, frate George, dar până atunci, Domnul să fie cu noi. Știu că până atunci, orice ar fi, este valabil Cuvântul care spune: „*Chiar dacă ar fi să umblu prin valea umbrei morții, nu mă tem de nici un rău, căci Tu ești cu mine.*” (Psalmul 23.4).

Știți vedenia pe care am avut-o nu demult, cu bătrânii care erau iarăși tineri. Da, într-o zi, așa vă voi vedea.

Tată ceresc, dă-i fratelui nostru ceea ce își dorește. Vindecă-l de reumatism. El îmbătrânește, Tată, de aceea Te rog să-l ajuți. Ajut-o și pe sora Wright, pe micuța Edith și pe toți ceilalți. Fii cu sora Hattie, cu copiii ei și cu toți ceilalți ai ei, Doamne, căci Te rog în Numele lui Isus. Amin.

(Fratele George Wright spune: „Mai am puțin și împlinesc 79 de ani”). 79 de ani! Domnul să te binecuvânteze, frate Wright și să îți dea viață lungă. Domnul să fie slăvit!

Frate Paulton... Iată un frate tare scump. Să vă spun ce s-a întâmplat, chiar dacă nu am timp să intru în amănunte. Soția lui știe foarte bine.

El era gata să moară de atac de cord, nu-i așa? Înainte de asta, Domnul îi dăduse sorei un vis, iar tălmăcirea nu a întârziat să apară. Când fratele a fost lovit de acel atac de cord, el a stat tare pe poziție și a zis: „Voi înfrunța această criză!” Domnul îi dăduse sorei un vis în care îi spusese că așa va fi. Medicul a spus că va muri atunci, dar iată că el trăiește și astăzi.

Doamne Isuse, scumpul nostru frate a condus mașina pe o distanță lungă, ca să fie prezent la adunarea noastră din această dimineață. El are necazuri cu șoldul. Omul este ca și un automobil la care părțile componente încep să se uzeze. Fii Tu puterea lui, Doamne. Întărește acel loc slăbit din șoldul fratelui nostru scump, căci eu îl binecuvântez în Numele lui Isus Hristos, Fiul Tău. Amin.

Domnul să te binecuvânteze, frate Daulton. Așa să fie.

În ordine, soră. Cu ce te poate ajuta Domnul? (sora vorbește cu fratele Branham). Vai, soră Daugherty! Betty, tu ești? („Da, eu sunt”). O, Betty, Domnul să te binecuvânteze.

Cine din această biserică nu o cunoaște pe Betty Daugherty? Însărcinarea mea a fost folosită prima dată de acest copil. Câți vă mai amintiți? (Amin).

Betty avea „Dansul sfântului Guy” (O boală care se mai numește și „chorea major”).

Ajunsese într-o asemenea stare, încât nu se mai comporta ca un om. Nici un doctor nu a putut s-o ajute în vreun fel.

M-am dus la St.

Louis. Biserica mi-a dat banii necesari și am împrumutat o haină de la cineva. Au strâns 11 dolari și mi i-au dat ca să mă duc să mă rog pentru această fată. Pe atunci era foarte mică. Fratele Daugherty este aici? Nu este.

Îmi amintesc că m-am rugat și iar m-am rugat, dar nu reușeam să ajung nicăieri. Într-un târziu, pe când mă aflam în mașina fratelui Daugherty, am avut o vedenie în care mi se spunea ce trebuie să facă.

Sora a făcut întocmai cum a cerut Domnul, iar Betty a fost vindecată, chiar dacă acel lucru a fost puțin împotriva felului lor de a vedea lucrurile.

Eu am spus: „Bunicul Daugherty va sta la un capăt al patului, iar fratele Daugherty la celălalt capăt. Mama fetiței să ia o cârpă și să o spele pe față, pe mâini și așa mai departe.” Apoi am început să mă rog: „Tatăl nostru care ești în ceruri, sfințească-Se Numele Tău....” și așa mai departe.

Acum, Betty s-a îmbolnăvit de cataractă. Am vrut să mă rog pentru ea cu puțin timp în urmă, la Chatauqua, în spatele unei clădiri.

Betty, fii foarte atentă. Te rog să-mi dai mâna. Ai orbit de tot, Betty? („Nu”).

Poți să vezi lumina și întunericul. Câți ani ai acum, Betty? („22”). Douăzeci și doi de ani. Pe atunci aveai doar 7-8 ani. Soră Daugherty, ai avut o viață grea, este adevărat? Știi, Betty, întotdeauna m-am gândit că Domnul are o lucrare pentru tine, de aceea ți se întâmplă toate aceste neazuri. Eu cred că vrăjmașul a făcut aceasta.

Tu știi, Betty, dacă aș putea să scot acea cataractă de acolo, aș face-o imediat. (Da). Dar eu nu am

această putere. Totuși, ce ți-am spus prima dată este adevărat. Noi suntem aici amândoi, ca frate și soră în Hristos. Tăticul tău este unul din cei mai iubiți frați ai mei. Este aici și buna ta mamă. Eu am locuit la voi, iar tu ai împărțit cu mine hrana și tot ce aveai. Ai fost ca o soră pentru mine. M-am purtat cu tine ca și cu Dolores, care este acolo în spate.

Dumnezeu a făgăduit

aceasta, Betty. Tatăl tău fiind predicator, ai crescut într-o familie care se roagă pentru bolnavi. Bineînțeles că și pentru tine s-au rugat de multe ori. În asemenea situații, tindem să scăpăm din vedere adevărata valoare a acestor lucruri. Înțelegi ce vreau să spun? (Da).

Te-ai făcut mare și

frumoasă, Betty. Este și rușine ce se întâmplă cu ochii tăi. Meda mai este aici? Soția mea dorea să te vadă. Mi-a zis: „Vreau s-o văd pe Betty, căci s-a făcut foarte frumoasă.”

Întotdeauna ai fost o

fată bună, Betty, dar sunt câteva greșeli pe care le-ai făcut în viață. Așa cum un medic ți-ar examina organismul, eu vreau să privesc în sufletul tău. L-ai supărat pe Domnul cu ceva, Betty? Dacă da, atunci spune-l: „Doamne, mai dă-mi o dată șansa aceasta și voi proceda altfel.” (sora Betty vorbește cu fratele Branham).

Ce lucru ciudat! Eu

nu știam că Betty va veni la această adunare. La începutul lucrării prin deosebirea duhurilor, ea a fost prezentă și iată-o și acum, la prima adunare de acest fel.

Ea știe despre ce

vorbesc. Nu vreau să folosesc iarăși darul deosebirii, dar ea a zis exact ce ar fi trebuit să spună acum.

Acolo, la St. Louis,
ea a fost umplută de Duhul Sfânt, apoi a făcut unele lucruri neîngăduite. Dar
cine le-a făcut? Dacă n-ar fi harul Domnului, am fi cu toții pierduți. Dar dacă
vrei să-ți mărturisești greșelile, Dumnezeu este drept și ți le iartă.

Eu vin cu credință,
Doamne, ca să o încredințez pe această fată în brațul Tău. Îmi pun mâinile
peste ea, peste ochii ei și mustru această cataractă, cu credința că Betty își
va recăpăta vederea. Lasă ca puterea care a deschis ochii orbului Bartimeu să-i
redea și ei vederea, căci mă rog pentru ea cu credință, în Numele lui Isus
Hristos, Fiul lui Dumnezeu. Îngăduie ca mâine, poimâine, sau când vei vrea Tu,
să dau mâna cu sora mea și ea să-mi spună: „Frate Branham, văd la fel de bine
ca în ziua când mergeam la școală.”

Crezi aceasta, soră
Dagherty? (Da). Atunci așa va fi. (Adunarea se bucură).

Doamne, în Numele lui
Isus Hristos, Fiul lui Dumnezeu, Te rog, dă sorei noastre ceea ce își dorește,
căci ea este pregătită să audă răspunsul Tău. Lasă puterea care a vindecat-o
prima dată, să o vindece și acum, pentru că Te rog în Numele lui Isus. Amin.

(Un frate vorbește cu
fratele Branham).

Fratele nostru vrea
să fie mântuit. Îl primești pe Isus Hristos ca Mântuitorul tău personal? (Da).

Crezi că El a murit
și pentru tine și a înviat din morți? (Da). Vrei să fie Mântuitorul tău
personal? (Da).

În Numele lui Isus

Hristos, Te rog să alungi orice urmă de păcat din conștiința acestui om. Ajută-l pe fratele nostru să primească Duhul Sfânt și de astăzi înainte să trăiască o viață creștină, alături de alți creștini, în Numele lui Isus. Amin.

Întoarce-te către

sală și spune: „Îl primesc pe Isus Hristos ca Mântuitor.” (Fratele spune: „Îl primesc pe Isus Hristos ca Mântuitor personal”). Fratele este foarte bucuros pentru că păcatele lui sunt iertate prin sângele lui Isus Hristos. O astfel de

bucurie ne place nouă, nu-i așa?

.....

În această dimineață

am făcut mai mult prin Mesajul pe care l-am avut și prin lucrurile pe care le-am știut. Am urmat însărcinarea mai mult decât în ultimii cinci ani, pentru că am aflat miezul voii lui Dumnezeu.

Poate că-mi va fi

greu să trec de la o lucrare la alta. Dar practic, lucrarea nu se schimbă, ci este lucrarea originală, doar că se află pe un plan mai înalt. Toate celelalte lucruri au fost zidite pe ea. Acum a sosit timpul.

Eu cred din toată

inima că fiecare persoană pentru care m-am rugat va fi vindecată. După toate dovezile pe care le-a arătat Domnul an după an, dovezi de netăgăduit, care arată că Biblia este vie, cum ar mai putea Ea să greșească? Este imposibil.

Este o singură cale

de-a împiedica împlinirea făgăduinței, iar aceasta este necredința. Dacă în această dimineață, Isus însuși S-ar fi aflat aici și S-ar fi rugat pentru voi exact în același fel, nu s-ar fi putut întâmpla mai mult. Dacă credeți din toată inima se va întâmpla exact ce s-ar fi întâmplat dacă ar fi fost El aici,

pentru că eu sunt trimisul Lui.

Sunt un păcătos

mântuit prin har, un om ca și voi, dar Dumnezeu trebuie să lucreze prin cineva. Și El a dovedit aceasta prin Cuvântul Său, prin această lucrare, prin Îngerul Său. Acum totul depinde de noi, dacă credem, sau nu.

Țineți minte: trebuie

să credeți ca un copil. Dacă a fost vreo neputință, n-o mai vedeți. Dacă a fost vreo boală, nu mai este. Ignorați orice semn care este împotriva a ceea ce ați cerut. Fiecare copil care vine la Dumnezeu trebuie să fie încercat. În felul acesta suntem verificați dacă credem sau nu. Veți avea lupte și neazuri, dar nu uitați care este scopul călătoriei voastre.

Domnul să vă

binecuvânteze. Vă iubesc pe toți și mă rog ca Domnul să mă ajute să vă slujesc ca trimis al Lui, mulți, mulți ani de acum înainte. Rugați-vă pentru mine.

Nu uitați, deseară

vom vorbi despre „Cinci dovezi ale Bisericii adevărate”.

Să ne ridicăm în

picioare, un moment.

O, este serviciu de

botez? (Fratele Neville spune: „Cred că da.”)

O, serviciu de botez!

(Da, vom avea botez.)

Cei care vor să fie
botezați, sunt aici? Ridicați mâna. Unul, doi, trei...Da.

Cei care vor să
plece, vor putea s-o facă imediat. Ceilalți pot să rămână.

Tată, Doamne, pe cei
care trebuie să plece, îi trimitem cu binecuvântarea Ta. Lasă harul Tău să se
odihnească peste ei. Îți mulțumim pentru tot ce ai făcut în dimineața aceasta
și plecăm de la muntele pe care l-am ocolit până acum, fiindcă vrem să ajungem
mai departe. Ajută-ne, Doamne, să pășim pe fiecare treaptă, până vom ajunge în
Împărăția Ta.

Te rugăm să ne
însoțești Tu, Doamne.

Iartă-ne păcatele și
nouă și celor care așteaptă să fie botezați spre iertarea păcatelor, în Numele
lui Isus Hristos.

Ajută-ne să ne adunăm
și în seara aceasta. Lasă peste noi puterea și binecuvântările Tale. Îngăduie
să fie o seară minunată.

Îngăduie ca mulți din
cei nelămuriți, să primească lumină ca să poată vedea totul foarte clar. Dă-ne
aceste lucruri, Tată, căci Ți le cerem în Numele lui Isus. Amin.

- Amin -